

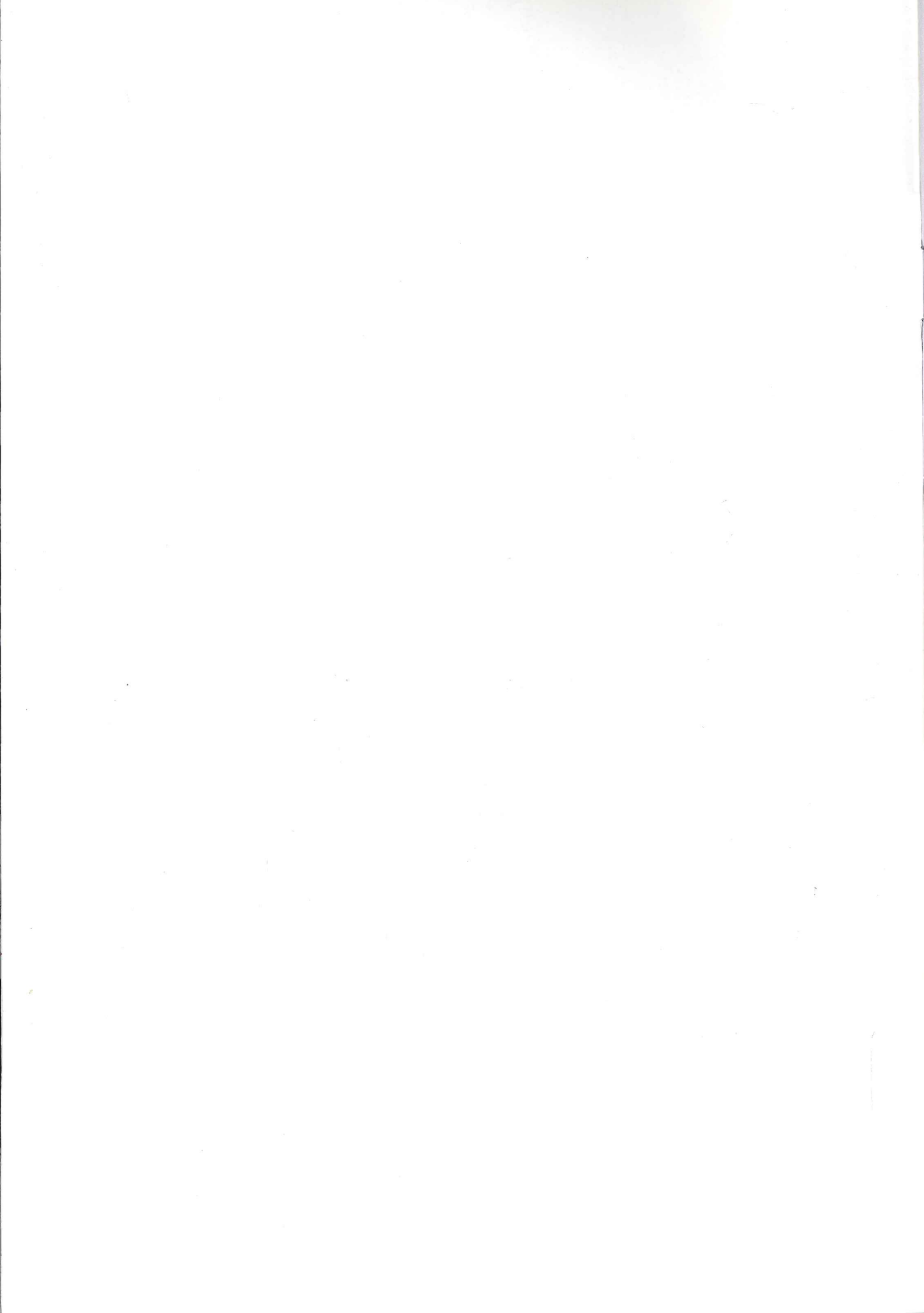

Genç Öncüler

Aylık Gençlik Dergisi • Ocak 2006 • 20

Hey Uyan Artık !

Kalbinsin Sen Dünyanın • Gençlik ve Çevre Şartları • Cennet Sizi Özlesin
Tarihite İslâm Medeniyeti ve Avrupa • Hamit Bey ve Garipçik

Akıntıya İnat, Dünyanın Kalbine Doğru

Dünyanın bir ucunda açlıktan yaprakları kemiren insanlar, diğer ucunda sınırsız, sonsuz tüketim çılgınlığı... Dünyanın bir ucunda soğuktan ölüm tehlikesiyle karşı karşıya kalan insanlar diğer ucunda; süslü, şatafatlı saraylar içerisinde hayvanlar gibi eğlenen insanlar... Dünyanın üçte birinin, geri kalan üçte ikisini yediği bir yerde yaşıyoruz. Ama nedense bu zıt kutuplar bize hiç gösterilmiyor. İşte yine geldi başımıza, çörelendi ocağımıza: Yılbaşı. Bizden bu noktalardan yalnızca bir tanesine saplanmamız isteniyor. Yalnızca eğlenceye, hayatın tadını çıkarmaya, zevk-ü sefa içerisinde yüzmeye, hırslarının, heveslerinin, tutkularının kölesi olmaya çağırıyorlar bizi. Öbür taraftan insanlar her gün işkenceye uğratılırken, açken, çıplak iken, insanların ırzlarına geçilirken; çılgınlar gibi eğlenmemizi istiyorlar bizden...

Bunu bizden istemeyin! Dünyanın her tarafını yakar, yıkarken, kan gövdeyi götürürken; önünüze gelen her insanı acımasızca kesip doğrarken; anaları karındaki yavrularla birlikte kurşuna dizerken bunu bizden istemeyin!

Mahşer günü insanların tek tek, yapayalnız biçare hesap vereceği, şuuru ve bilinciyle yaşayan, inancı uğruna hayatını feda eden, birbirine sınımsız kenetlenmiş insanlardan bunu istemeyin!

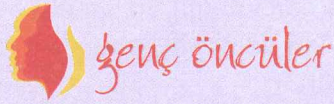
Biz yapıcılarız, yıkıcılar değil! Biz inşa ediciyiz, imha edici değil! Biz esenlik dileyenlerdeniz, fesat saçanlardan değil. Biz affederiz, kin ve nefret tohumları saçmayız. Biz iyileştiricilerdeniz, yarayı deşenlerden değil!

Öyleyse iman mağferimizi giyip, sefere çıkma vaktidir. Vakit tamamdır. Artık kabuğumuzu yarıp, haykırmalıyız dünyaya, "Allah'ın ve yardımcılarının her zaman galip olduğunu". Bu pencereden bakmalıyız hayata. Bunun için inandığımız değerler uğruna başlamalıyız koşturmaya...

Genç Öncüler Dergisi olarak başladığımız yayın hayatımızın 4. Senesinde geniş kitlelerin katılımıyla coşkumuz artıyor. Allah'a şükürler olsun, Abone Kampanyamıza çok büyük ilgi gösterdiniz. Ama Tabii ki bitmedi, gayemiz zamanla veya mekanla sınırlı değil. Daha fazla kişiye ulaşmak için bütün hevesimizle koşuşturuyoruz nihai hedefe. Bu anlamda sizleri Abone Kampanyamıza katkıda bulunmaya çağırıyoruz.

Bu sayımızda, Tevfik Emin'in "Kalbisin Sen Dünyanın" adlı yazısı ve Selçuk Kütük'ün "Gençlik ve Çevre Şartları" adındaki yazısını kesinlikle es geçmeyin. Ayrıca çeşitli yazıları, muhtelif konulardaki düşüncelerinizi kaleme almayı unutmayın! Malum, 'Doğada boşluk yoktur'. Lütfen, biz dolduralım bu boşluğu! Yoksa; dergimiz sahipsiz kalmayacaktır. Mutlaka birileri boşluğu doldurur. Mühim olan sizin katkıda bulunmanız.

**Bütün Genç Öncüleri Kurban Bayramının üçüncü günü,
saat 13.00'de dergi merkezimizde bayramlaşmaya bekliyoruz.**

Sahibi

Umrân Yayıncılık
Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti. Adına
Abdullah Yıldız

Yazı İşleri Müdürü
Ömer Miraç Yaman

Yayın Sorumlusu
Tekin Öztürk

Yayın Kurulu
Yunus Babacan, Elyesa Koytak, Murtaza Koçak, Recep Er-
gun, Abdullah Şanver, Hüseyin Buladı, M. Emin Polat, Ömer
Temel, Burak Yakupoğlu, Murat Çelik,

Bu Sayıya Katkıda Bulunanlar

Tevfik Emin, Raziye Nur Tuna, Hamide H. Tuna, Sibel Turgut, Selçuk Kü-
tük, Yunus Babacan, Zeynep Büşra Beşikçi, Nesibe Şahin, Elyesa Koytak,
İsmail Memiş, Rumeysa Göker

Adres

Sofular Mah. Yeşil Tekke Sokak No: 4 Fatih-İstanbul
Tel: (0212) 532 51 76-631 13 85
Fax: 534 88 88

iletisim@genconculer.com
editor@genconculer.com

Dizgi, İlgützen: Genç Öncüler
Kapak Tasarım: Sezer Erdoğan
Baskı: Şenyıldız Matbaacılık

Gümüşsuyu Cad. No:3 K.1 Topkapı
Tel. (212) 483 47 91

8

Yüreğimize Yürekler Sığar

Raziye Nur Tuna

9

**İkinci El Tezgahlarda
Ayrı Hayatlar**

Sibel Turgut

16

Gençlik ve Çevre Şartları

Selçuk Kütük

22

Hamit Bey ve Garipçik

Zeynep Büşra Beşikçi

24

**Tarihte İslam
Medeniyeti ve Avrupa**

Elyesa Koytak

Sinematok #23
- ABD #25
- Kiberg Acher - borseler aktırafı
- ABD Dış İdareseler

Kalbisin Sen Dünyanın

Tevfik Emin

“Bir Kalp Atışı Uzağında, Kalbî Bir Dosta İthaf”

Araf... Daha ebedi ahiret yurduna varmadan şimdi buracıkta yaşadığımız.

Hakkımızda hüküm veremiyoruz, kendi istikametimizi tayinden aciziz. Bu halde, Allah'ın rahmet ve merhame-tine uzağız. Kararsızlık halinde, dümeni kayıp gemi gibiyiz. Yaşadığımız med-cezirler ise dışımızdaki alemin dalgalarına kıyasla çok büyük kalır. Bu öyle bir iç fırtınası ki, hayat kitabının kalbe sükun veren sözü olmadan asla yatışmaz. İman edenlerin kalplerinin Allah'ın sözü ile titreme vakti gelmedi mi?

Hayat başka bir yerde ak-maya devam ederken kendimizi daha ne kadar dışında tutabiliriz? Zulmün sesi perde perde kulaklarda yankı bulurken, daha ne kadar sağır kalabiliriz? Mazlumların göz yaş-ları ile bütün ufukumuzu kap-

layan sis dumanının sebebi bir fitne ve fesad ateşine daha ne kadar yanmadan göz yumabiliriz? Bakmayın öyle; yü-reğimizle birlikte yanıyor bir dünya! İşte hemen yanibaşımızda ya da "Irak"ta. Bir türlü açıp gerçeği görmeye cesaret

edemediğimiz gözlerimizle, Rabbimizin hükmünü kulak ardı etmenin kaskatı kıldığı bir kalple, avuçlarımızı sema-ya açıp yakarmadığımız ve du-a etmediğimiz her anın büyük boşluğuyla dopdolu ellerimizle yürüyoruz hakkımızda ve-

rilmiş olan ecele doğru...

Yürüyoruz, ardımıza baka baka. Yürüyoruz, aklımız bir karış havada. Geçmiş, gelecek, hayır ve şer dolu bir kaseden içmişiz ve sarhoşuz. Adımlarımız kararlı değil bu yüzden, istikametten şaşmışız. Ara sıra durup aynamızı çıkarıyoruz ama yalancı aynamız bize hep ne kadar güzel olduğumuzu anlatıyor, bir sır perdesi gibi şimdi dışımız. İçimizi yansıtmaktan uzak aynalarla, kendimizi gizlemesini de iyi biliyoruz. Sürekli gülüyoruz, gerçekten mutlu gibiyiz. Sonra gülmekten ve bu yalancı oyundan sıkılıyoruz, öyle bunalıyoruz ki yüzümüz bir daha asla tebessüm etmemecesine buruşuyor ve kararıyor! Hani çocuk halimizle söylediğimiz yalanlarla kızaran o mübarek aynamızda hiçbir iz belirmiyor artık. Nasıl sıyrıldık kendimizden ve hayattan? İki ve daha fazla bizi, aynı anda yaşamasını ve rolümüzü gayet iyi oynamasını ,becerebiliyoruz. Lafı fazla uzatmadan söylemeli; gayet hızlı bir biçimde "gavur"laşıyoruz...

Ne o kızdınız mı? Dönüp bakın o halde içler acısı halimize, boşuna bir dünya hayatının koşturmacasından derman kalmayan halinizle! Şu bizim kuşak kadar akli ve kalbi karışık nesil yoktur herhalde, belki bizden sonra gele-

cekler dışında. Dönüm noktaları birer birer geçilirken, biz hala "köşeyi dönme"nin hayalini kuruyoruz. "Neler oluyor bize?" şarkısını mırıldanırken kaçımız gerçekten şöyle bir an için durup düşünüyor? Sahi, "bu gidiş nereye?" diyebiliyor muyuz? Her zamanki kadar, her zamankinden çok şimdi bir kez daha başlayalım sorumlusu olduğumuz kalb, akıl ve vicdanın muhasebesine...

Burası dünya, yani mekan: Faniliğimizin sembolü topraktan hayat bulan emanetimiz. Zaman, bizleri ölüme ve sonrasında ebedi ahiret yurduna taşıyan. Ve insan, yani biz. Allah'ın zaman ve mekanı kendisine bahşettiği ve kendisine karşı sorumlu kıldığı

ölümlü varlık: Ahsen-i takvîm, yani yaratılmışların en güzeli iken esfel-e safilîn yani aşağıların en aşağısı olma zilletine uğrayan, herhalde tercih serbestisine sahip ve fakat adalet üzere bir denge halinde yaşamakla yükümlü olan. Yalnızca kendinden değil, öyleyse emanetini taşıdığı dünyadan da sorulacağı gün: "Yeryüzünde hicreti seçip zulüm diyarını terkettin mi? Yahut, ellerin, dillerin ve kalbinle karşı koyuş duyguna ne oldu?" diye; var mıdır verebilecek cevabımız, biz ona bakalım...

Karamsar bir tablo mu sizce çizdiğim? Bence bir kez daha durup düşünmekte fayda var. Eğer hala olan biteni anlamaya çalışır vaziyette isek henüz kaybolmuş sayılmayız ve "hal"imiz üzerine düşünüp çıkış yolunu bulacağız. Bunu biz yapacağız hem de şimdi, burada. Musa peygamberin asasını yere attığında büyücülerin ne kadar sahteliği varsa yutması gibi, imanın ateşini yeniden tutuşturmakla biz de yeryüzünü zulmün koyu karanlığından aydınlığa çıkaracağız. Dediğim gibi, önce Allah'a ve vaadine sonra da kendimize inanacağız. Hazırlanın! Şimdi yola koyulma zamanıdır, büyük ve uzun yürüyüşe başlayabiliriz.

Zulmün koyu karanlığından bizleri itminan ve emniyetin sükun dolu aydınlığına

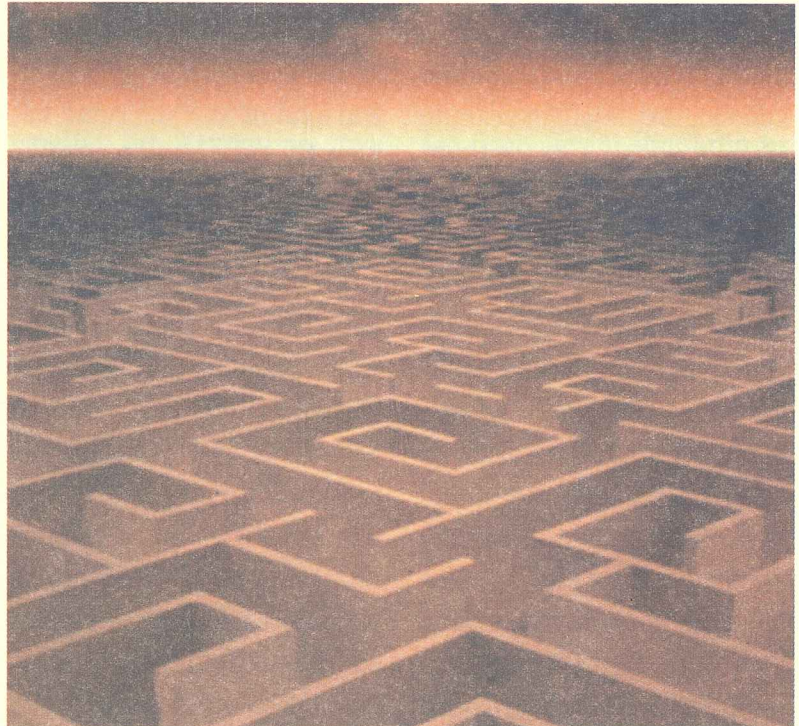
taşıyacak Furkan'ın rehberliğine kendimizi teslim edelim, O bizlere hak ile batıl, iyi ile kötü, hayır ile şer, köklü ve sağlam ile köksüz ve zayıf olanı farketdirecektir. Bugün bedenlerimizle birlikte zihinlerimiz de işgali yaşıyor. Medyatik ve teknolojik araçlar yoluyla beyin koridorlarımız birer labirente dönüyor. En açık farketmemiz gereken meseleler birer muammaya dönüşüyor ve sanal gerçeklikler yeni dünyamız oluyor. Olan bitene Allah'ı hesaba katmadan bakmakla bir defa kendimizin muhasebesini yapacağımız referans noktasını kaybediyor ve hesap gününün geleceğini gözden kaçırıyoruz. Oysa, yapıp ettiklerimiz ve yapmadıklarımızdan ötürü sorumlu olduğumuz yegane otorite sahibi olan bizlere hayat veren Rabbimizdir. Dünyevi diğer bütün sorumluluklarımız ancak bu üst sorumluluk makamına liyakatla değer ve anlam kazanır. O'nun müdahale etmediği hiçbir var/oluşun mümkün olmadığına imanımızı yitirmemişsek eğer Allah'tan ve vaadinden ümidi de kesmeye hakkımız yok demektir. Başımıza gelen musibetleri ise öncelikle kendi ellerimizle yapıp ettiklerimizin sonucu görmeliyiz.

Kendi vicdanımızı diri tutalım, bilelim ki bizler bu

dünyanın da vicdanıyız. Kalbimizi arındıralım, unutmayalım ki bizler bu dünyanın da kalbiyiz. Aklımıza mukayyet olalım zira hatırlayalım ki bizler akledenlerin öncüsüyüz. Bizler akrabamız ve yakın arkadaşımız dahi olsa insanlar arasında hüküm verirken adaleti, hasmımız dahi olsa bir toplulukla olan anlaşmamıza riayeti ve yeryüzünde dengeyi gözetiriz. Yeryüzünün bir köşesine, hele hele mü'min kardeşlerimize uğrayan bir felaketi içimizde "duy"arız. Dönüp bakalım, çok uzağa gitmeye gerek yok: İmparatorluk hevesleri ile dünyayı kan ve gözyaşına boğan, İslam dünyasının kalbine neredeyse bir el uzatımı gözbebeğimiz şehirlerimizi yerle yeksan eden, kardeşlerimizin kanları

ve ırzlarına tecavüzde önde giden Amerika'ya İlahi Adaletin gereği musibetlerden Katrina kasırgası uğradığında kendinden emin, Allah'a iman etmiş müslümanlar dünyanın pek çok yerinden feryatlara kulak verdi. Güneydoğu ve uzak Asya'yı vuran tsunami dalgalarında yitip gidenlerin yardımına ilk koşanlar da bizlerdik. Sonra Pakistan yıkıldı, devlet ve hükümetlerinden önce orada varolan bizlerdik. Bundan altı yıl önce depremlerin bir sarsıntı yaşadığımızda yine en "öncü" bizlerdik de, küfredenler bize karşı gizledikleri nefreti açığa vuramayınca kıskançlık ve kederlerinden içleri dağlandı, sinelelerinde gizledikleri düşmanlıkta yitip gittiler.

Onlar ne yaptılar? Yeryü-

zünün herhangi bir köşesine yardımdan evvel misyonerlerini taşıdılar. Ya da felaketlerden ilk kurtarılacaklar listesinin başına "kendi dinlerinden olanlar"ı yazdılar, sonrakiler nasılsa ölümü hakeden zavalılardı. Yetmedi insanoğlunun kendiyile başbaşalığın aczinde kıvrandığı anları fırsat bildiler, yeryüzünde adaletsizliği daha da pekiştirdiler. Önce kocaman putlar yaptılar kendilerine; demokrasi dediler adına, özgürlük, eşitlik dediler. Sonra sıra "öteki"ne geldiğinde putlarını birer birer bazen toptan indirdiler midelerine. Hak ile Batıdan ibaret bir alem içinde dünyayı bilmem kaç kategoriye ayırdılar: Doğulu-Batılı, Güneyli-Kuzeyli, Siyah-Beyaz gibi... Ön-

ce bir cehenneme çevirdikleri dünyaya daha sonra cenneti hem de hemen şimdi verdiler. Oysa onların cenneti "seçilmiş"lerindi ve geri kalanları cehenneme mahkumdu. Mesela, Afrika'nın parlak siyahi insanların geleceklelerini hem de süresiz olarak karrarttılar. En uzak coğrafyalara uzandılar, pekala refahları da arttı ama bu zenginlikleri onlara bir fayda vermedi. Mazlumların kanı ellerine doldu, sıhhatlerinden sandılar, göz yaşları sel oldu aktı, ozon ve biyosferde yırtık dediler ve sırf küfürleri artsın da cehennem ateşinde yerleri garanti olsun diye giderek daha uzun yaşamaya başladılar, kendilerinin ebedi kalacağını vehmettiler.

Şimdi bu "beyaz, kuzeyli ve batılı" insan nihai hesaplaşmasını bizimle gerçekleştirmek üzere evimizde. Önceleri bizden başkasına mahrem olan mekanımız işgal altında, herkesten çok korunmasız çocuklar, yaşlılar ve kadınlarımız ölümün ağzında. Bir şeker torbasında yitip giden canlarımız, çocuklarımız... İnsan olmanın şeref ve haysiyetinden yoksun zavallı mahlukatın postalları altında çiğnenen namusumuz... Açıkça geleceğimizi çalmak istiyorlar, gözleri dönmüş zira ölesiye korkuyorlar. Tıpkı İsrailoğullarının erkek çocuklarını öldürüp kızlarını sağ bırakan Firavun gibiler. Bizden başka herkes bu zulmün ebedi kalmayacağını biliyor, görüyor. Yeryüzünü bir ölüler ve hayaletler çölüne çeviren vahşiler ona hayatı yeniden bizim verebileceğimizi ve insanı aşağıların aşağısı olmaktan yaratılmışların en güzeli olmaya yükselten yegane kaynağın mecraında akmaya başlamasıyla suyun üzerindeki köpük misali yok olup gideceklerini seziyorlar. Onların yapıp ettiklerinin hiçbiri kalıcı değil çünkü, köksüz ve çürük! Öyleyse yeryüzünde Allah'ın dini uğrunda atacağımız her adımın kalıcı bir iz bırakacağını bildiğimize göre, harekete geçmek için bir an dahi geçirmeyelim. Farkında

olalım: Bizi bölmek ve saf saf kenetlenmiş tuğlalar gibi olacakken dağınık ve yıkık bir duvar kılmak istiyorlar. Irkımızı, mezhebimizi, nesebimizi hatırlatıyorlar; bizleri bir arada tutanı gizlemek, unutturmak için. Hatırlayalım! Kalplerimizi uzlaştıran ve bizleri birbirimize yakınlaştıran neydi? İman edenlerin kardeşliği her türlü beşeri bağın ötesinde ve üzerindedir. Bilelim! Allah kafirleri mü'minler eliyle cezalandırmak ister, eğer sorumluluklarımızın gereği bir hayatı yaşayabilirsek yani hakkı ortaya koyabilirsek batılın yokoluşu yakındır...

Böyle gitmez! Fıtratımızdan gelen bir ahlakın isyanı, değilse insanlığın helakı yakındır. Öyleyse, deniz kenarındaki halkın kıssasının bu-

güne izdüşümüne bakmalıyız: Zulmeden ve zulümlerinde ısrarcı olan topluluk, zulme fiilen ortak olmayan ve fakat yalnızca izlemekle yetinen ve sessiz kalan toplulukla birlikte zulmedenleri açıkça kınayan ve uyarıcı üçüncü bir topluluk içindeki sessiz çoğunluk "Allah'ın helak etmek veya şiddetli bir azaba uğratmak istediği bir kavme ne diye öğüt veriyorsunuz?" diye sorduğunda sorumluluk sahibi öncüler "Rabbimize karşı bir özür için ve bir ihtimal sakınırlar, diye" cevabını verdiler. Allah'ın vaadi yerini buldu ve kötülükten sakınan ve menden, hayra ve iyiliğe çağıran topluluk dışında hepsi helak edildi. Bize düşen varlığa karşı merhametli, mü'minlere karşı çok şefkatli ve düşkün bir Peygamber'in kutlu izini

takip ederek ebedi kurtuluş yurduna giden yoldan sapmadan yürümektir.

Ağlamasını bilmeyen merhametten yoksun demektir, son Nebi de bizlere merhamet yoksunlarına hesap günü merhamet edilmeyeceğini haber veriyor. Herşeyin satılığa çıktığı bir dünyada vicdanımızla sahip çıkalım. Tutuşturulan fitne ateşini söndürüp insanlığı koyu karanlıklardan aydınlığa çıkaran Kitab'ın hayatımızın tam da "kalbi"nde olmasının zamanı gelmedi mi? Kalplerin O'nunla mutmain olduğu, Allah'ı anmakla saygı ve korku ile ürperdiği ve şifa bulduğunu yine Kur'an bizlere haber verirken bize düşen mesajını ufkumuzun en uzağına dek ulaştırabilmektir. Yola koyuluyoruz, seferimiz zaferimizdir. Mübarek ola!

Yüreğimize Yürekler Sığar

Raziye Nur TUNA

Kardeşim!...

Ben, umuda tutsak kardeşin...

Ben, yüreğine yürekler sığdıran, gözlerine her gün bir başka coğrafyanın acısını taşıyan ve her gün kardeşliğe koşan bir sevdanın çocuğu...

Daha doğar doğmaz kardeş olduk seninle...

Adlarımız konulmadan daha...

Ve hiç görmeden birbirimizi...

Bir kutlu sevdanın içine doğduk ikimizde...

Kardeşler olmanın huzuruyla büyüdük...

Ve hiç korkmadık...

Hiç yalnız kalmadık...

Şahdamarımızdan daha yakın olanın sevgisiyle, hep sevdiğimiz birbirimizi...

Hiç unutmadık...

Gecelerle paylaşırken göz yaşlarımızı, her bir damlayı bir kardeşimize ayırdık.

Ve haykırırken ve bağırırken, inadına sessiz, her bir feryadı bir annenin yerine attık.

Ve sonra, kaldırıırken ellerimizi kunutlara, her bir "âmini" bir başka ülke için yaptık. Kıymlara durduğumuzda her yevm ve her leyl, "iyyakena'budu ve iyyakenestaiyn" i sonra "ihdinas'sıratel mustagim" i, bir ümmetin fertleri olma bilinciyle yaptık.

Birileri renklere ayırdılar bizle-

ri, kavimlere, ülkelere, hatta kentlere...

Sonra kimileri gruplara ayırdılar mü'minleri, cemaatlara, tarikatlara, hatta fertlere...

Ama biz hiç aldırmadık birilerine...

Ne sözleri sözlerimiz, ne yaşantıları yaşantımız oldu...

Ve biz hep yürüdük, hiç durmadık...

Göremesek de birbirimizi, hep omuz omuza yürüdük...

Omuz omuza direndik...

Biricik yolumuzu omuz omuza ve kardeş kardeş adımladık...

Adımları tökezlediğinde birimizin, bir taş takıldığında ayağına, adımları hepimiz olduk.

Ve düştüğünde birimiz, ona uzanan el, onu kaldıran güç olduk.

"Kardeşler olarak tahtlar üzerinde , karşılıklı oturacağımız"

günü özleyerek umuda ve dualara tutunduk.

Kardeşim!...

Yüreğimde yüreği atan, Rabbin bize kardeş dediği kardeşim...

Her gece dualar gönderiyorum sana, tutuyor musun?

Ve usulca siliyorum gözyaşlarını, anlıyor musun?

Ve senin yerine ben ağlıyorum, duyuyor musun?

Ve biliyor musun?

Şehitler ve nebiler bile imrenmiş, Allah için birbirlerini sevenlerin derecelerine...

Ve biliyor musun?

Biz, yalnızca Allah için sevdiğimiz birbirimizi.

Ve yalnızca O'nun için kardeş olduk, kardeşler olduk...

Kardeşim!...

Kardeşlerim!...

İkinci El Tezgahlarda Ayrı Hayatlar

Sibel Turgut

Herşeyin karıştığı bu zaman aralığında tüm hayatlar kullanılmış bir vaziyette atıldı dünyanın iyi-kötü dikenli yolları arasındaki otellere; kimbilir belki ucuz, kirli pansiyonlarına. Ve her hayat ikinci el tezgahlarda asıl sahibini beklerken, feryat eder şeytan misali insanlara. Feryatlardan sonra kullanılmış hayatlar, hikayelerini anlatmak için dökülmek ister değerli taşlarını üzerinde taşıyan yüzük misali gökyüzüne...

Hazin hayat hikayeleri semada kara bulutlar oluştururken mahvedilecek hayatlar farkında olmadan yığılverir yollara. Ortaya sahipsiz gibi atılan değersiz hayatların yürekleri mühürlenmiştir gerçeklere. Çünkü bir gecenin baş döndürücü havasıyla terkettiler huzurlu mekanları. Sandılar ki huzuru, mutluluğu, eğlenceyi ikinci el hayatların barlarında içlerine dolduracaklar günah kokan kadehlerle. Ve sarhoşluk, günah, boşluk, hiçlik kokan çamurlu yollarda insanlar atıldı çamurun lekeleri arasına. Herşeye bir kilit, her yüreğe, dile mühürler vuruldu yağmurlu günlerin ıslak koynunda. Her tezgahtan, duraktan sonra insanları ve hayatlarını olmadık duy-

gulara, düşüncelere, inançlara sürüklediler şeytanın dokuduğu iplerle. İpler insan hayatını tüm pisliği ile sarınca, halen deliksiz bir karanlığın onları dünya zevkleri ile günah semtine bozuk bir yolcu otobüsüyle götürdüklerinin farkında değillerdi. Çünkü bu insanların gözlerine, yüreklerine ve ruhlarına yozlaşmanın, batıl hayatın mührü vurulmuştu. Günlük meltemler sokaklara kurulan tezgahları dolaşınca, halen ne gibi bir taşın üstünde olduklarından habersiz sürgün hayatlarına acı dolu hislerle göz atıyordu. Ve rahmet yağmurları... öylesine değil bu insanların acizli-

ğine yandığı için damla damla düşüyordu toprağa. Güneş ise insan hayatının yozlaşma pençesinin arkasında ilerlediğini görünce utancından kızarmıştı ve kızartmıştı semanın birkaç köşesini. Oysa bu bereketli topraklara ne tohumlar, ne insanlar, ne ışıklar düştü şeytanın düşüncelerinden darılmışçasına.

Her tohum filiz, fidan ve ardından ağaç oldu ruhlarını dünya zevkleri için şeytana satmayan insanlara. Ama isyanlar; isyankarların ağzından süzülünce gerçeklerin koynuna ve gerçeklere ağlayınca, işte o an satılmış

hayatlara bir mahkeme kuruldu. Zehirli sarmaşıklarla dolup taşan ormanlar arasında hak dine karşı mühürlenmiş kitaplar duruyordu, tağut yargıçların karşısında. Aslında suçlanacak hiçbirşey yoktu o örümcek ağıyla çevrili kağıt parçalarında. Yalnızca bir zamanlar, İslam dinini, davaları bildikleri ve imanlarını koruma adına şeytanları mağlub ettikleri için cezalandırılıyorlardı. Oysa daha sonra yavaş yavaş iplerini sardılar bu pak hayatlara ve günahı enjekte ettiler ruhlara, nefislerinin iğneleriyle. Bütün bunların ardından kurdukları pusulara kendilerinden olan insanları

atıyorlardı. Ve biçare insanlar, kocaman bir pişmanlığın dokuşundan sonra için için ağlıyorlardı kullanılmış ruhlarına. Bütün bunların perde arkasında bir de yüce ilahın tattıracağı acı kalmıştı doymak bilmez nefis sahibi insanlara. Böyle olmalıydı... Çünkü yüce Allah tüm gerçekleri, ateşi, doğruyu, yanlış delillerle gösteriyordu insanlara. Ama onlar razı oldu şeytanla ve şeytanın dostlarıyla çirkef caddelerde günaha yürümeye.

Temiz hayat dediğimiz hayatlarımız işte böyle kıyafet değiştirirken karşımıza çıkıyor. Moda çizgilerinden, batıl inançlardan

oluşan bedenlerimiz işe yaramayan pişmanlıklarla gün yüzüne çıkıyor rutubet kokulu mekanlarda.

Bize de kendi elimizle son kresyonla düzenlediğimiz günah kokulu hayatlarımızla yakınmak kalıyor en basitinden. Taaki hak dini bir nefeste içimize çekene kadar mahkumuz yalancı güneşlerde ısınmaya, ikinci el tezgahlarda yer almaya. Ve birkaç söz fırlatmalıyız hayatın sarhoşluğuna... Bizden ve hak dinimizden uzak dursun diye. Belki o an satılık hayatlarımıza kavuşuruz ikinci el tezgahlarda...

Allah (c.c.)'i Gerçekten

Seviyor muyuz?

Yunus Babacan

Allah(cc)ı sevmek, her Müslüman olanın sahip olması gereken en temel duygudur. Bu gerçekten hareketle insanın aklına şöyle bir soru geliyor: Toplumumuzun çoğu Allah(cc)a inanıyor ve O'nu seviyorsa, yaşadığımız bu sıkıntılar, günahın çokça işlenmesi, harama düşmeler ve her türlü ahlaksızlığın yaygınlaşması gibi durumları nasıl açıklayabiliriz? Allah(cc)a inanana ve O'nu seven birinin O'nun emirlerine aykırı davranması nasıl mümkün olabilir?

Allah(cc)ı neden hakkıyla sevmiyoruz? Çünkü bir yaşam tarzı olan İslam, toplumumuzda dillerden öteye gitmiyor. Allah, hiçbir davranışın içerisinde yok. Konuşmalarda, davranışlarda, yürümede, oturmada vs... Allah(cc) bunların hiçbirisinde yok. Adeta Allah(cc) hayattan çıkarılmış. Dara düşülen zamanlar hariç O hatırlanmıyor bile. Ve artık Allah değil başka varlıklara tapılır ha-

le gelinmiş. Lailaheillallah ne kadar dillerde olsa da, başka başka ilahlar var hayatta ve onlar yönetiyor hayatı. Allah(cc) buyuruyor ki: "Allah'ı bırakıp kendilerine yarar da, zarar da sağlamayacak şeylere ibadet etmektedirler. Kafir, asıl kendi Rabbine karşı şeytana arka çıkmıştır." (Furkan/55) Toplumumuzun ilahları artık para, televizyon, kadın, markalı eşyalar oldu. Allah(cc) başka bir ayetinde: "Kendi istek ve tutkularını ilah edineni gördün mü? Şimdi ona karşı sen mi vekil olacaksın." (Furkan/43) buyurmaktadır. İşte bunların sonucunda O'nun her şeyi görüp gözetin olduğunu unuttuğumuz için Allah(cc)ı sevmemiş oluyoruz.

Allah(cc)ı unutmak ne demektir? Eğer hayatımıza neye elimizi attıysak ters gidiyor, nerede bir iş yapsak o iş bereketsizleşiyor, hayattan zevk alamaz bir şekilde her şey aksi gidiyorsa bilme-

liyiz ki Allah(cc)ı unutmamız. Çünkü Allah(cc)ı unutanı Allah(cc) da unutturur. Ve rabbimiz şöyle buyuruyor: "Onlar dinlerini bir eğlence ve oyun konusu edinmişlerdi ve dünya hayatı onları aldatmıştı. Onlar bu günleriyle karşılaşmayı unuttukları ve bizim ayetlerimizi yok sayarak tanımadıkları gibi, biz de bugün onları unutacağız." (Araf /51)

Ve bu yazıdan sonra oturup düşünmeliyiz hayatımızda Allah(cc)'in ne kadar yeri var? O'nun emirlerine ve yasaklarına ne kadar uyuyoruz? O'nun yakını, yardımcısı, dostu ve taraftarı olmak için ne gayret gösteriyoruz? Ve O'nu ne kadar seviyoruz?

Ne mutlu Allah'ı hayatının her noktasına dahil edebilenlere ve yalnız O'na kul olabilenlere. Bizim Genç Öncüler olarak en temel ilkimiz: Allah(cc)'in, her davranışımızın içinde olması, O'nun bizi her zaman gördüğü ve sonunda dönüşün O'na olacağını bilerek davranışlarımızı tayin etmektir.

Arkadaşlar hepinizi Allah(cc)'i sevmeye ve O'nu tanımaya çağırıyorum. Allah(cc)'a emanet olun.

öncüler öncüsü

Cennetin Özledikleri- I

Bera Bin Malik

Hazırlayan: Hamide H. Tuna

Allah için yaşayan ve zaman içinde gelişip büyüyen bir ahidle Rasulullah (s.a.v.)'e bağlanan iki kardeşten biriydi. Birinci kardeş, Rasulullah'ın hizmetçisi Enes bin Malik idi. Kardeşlerin ikincisi ise Bera bin Malik...

Muhteşem hayatı boyunca daima şu sözleri kendine rehber edinmişti: "Allah ve Cennet".

Kim onu Allah yolunda savaşırken görse hayret üzerine hayretle karşılardı. Bera (r.a) kılıcıyla müşriklere karşı cihad ederken zaferin peşinde olan ve o an zafer kendisinin en yüce gayesi olanlardan birisi değildi... O şehadeti arıyordu. Bütün isteği, İslam'ın ve Hakk'ın savaşlarından birinin yüce alanında şehid olarak ömrünü tamamlamaktı. Bu nedenle hiçbir şehadet meydanını ve savaşını kaçırmadı. Bir gün hastalandığında kardeşleri onun ziyaretine geldiklerinde yüzlerine baktı ve şöyle dedi:

"Yatağımda öleceğimden endişe ediyor gibisiniz... Hayır, Allah'a yemin ederim ki Rab-

bim beni şehadet'ten mahrum etmez."

Evet. Bu sahabe hakkında Allah Rasulü şöyle buyurmuştur: "Saçları dağınık, üstü toz toprak içinde, kimsenin önemsemediği nice insan vardır ki, Allah'tan dilerde, Allah onun dileğini yerine getirir. Bunlardan biride Bera bin Malik'tir."

İnsanların indinde çok değeri yoktu ama onun cenneti özlediği gibi, cennet onu arzuluyordu.

Yemame savaşına katılmıştı özlemine kavuşmak ümidiyle. Savaşın en sıcak ortamlarına atmıştı kendini, Şehadetle buluşmak için... Fakat rüyası gerçekleşemedi, ne müşriklerin kılıçları onu öldürdü ve ne de o arzuladığı ölüme kavuştu. O gün müşriklerin kılıçları, kahramanı seksen küsur darbeye seksen yerinden yaraladı. Savaştan sonra bir ay tedavi gördü. Bir savaş daha çıktığında yerinde duramadı yine. Irak savaşlarından biriydi. Düşman çarpışmalarda yapabildikleri en alçakça vahşetlere başvurdu. Ateşle kız-

dırılmış zincirlere bağlı kaplanlar kullandılar. Bunları kalelerinden aşağı sarkıtıyorlardı ve içine düşüp de kurtulamayan Müslümanları alıp götürüyorlardı. Bera ve kardeşi Enes bin Malik'e Müslümanlardan bir grupla birlikte o kalelerden birini geçirme görevi verilmişti. Fakat bu kaplanlardan biri aniden yere düşerek Enes'i askıya aldı. Enes kurtulabilmek için zincirlere

"Cennet ve cehennemden yalvaramadıkları bir gün yoktur. Cennet her gün: "Ya Rabbi! Meyvelerim iyice oldu, ırmaklarım şırıl şırıl akıyor, artık dostlarımı özledim. Ehlimi bana bir an evvel gönder" der. (Hadis)

dokunamıyordu. Çünkü alev alev yanıyordu. Bera bu durumu gördü ve kızgın zincirle kale duvarından yukarıya doğru çekilen kardeşinin yanına koştu. Zinciri eliyle yakalayıp onu koparınca kadar büyük bir acıyla mücadele verdi. Enes kurtuldu. Bera ve yanındakiler Bera'nın eline baktıklarında yerlerinde göremediler! Üzerlerinde bulunan bütün etler gitmiş, sadece yanık iskeleti kalmıştı. Kahraman iyileşinceye kadar bir müddet yavaş bir tedaviden geçti.

Ölümün sevdalısının amacına ulaşacağı bir an... İşte Bera'nın bayramının gerçekleşmesi için Tuster savaşı gelip çattı. Ahvaz ve İran ahalisi Müslümanlarla savaşmak için büyük bir orduyla yola çıktılar.

İki büyük kardeş Enes ve Bera (r.a.) da Müslüman askerlerin içindeydiler. Savaş önce teke tek meydan okumalarla başladı. Bera tek başına İranlılardan yüz kişiyi yere serdi. Sonra ordular birbirlerine girdiler ve her iki taraftan birçok kişi ölmeye başladı. Savaş devam ederken sahabelerden bazıları Bera'nın yanına yaklaşarak ona şöyle dediler: "Ey Bera. Rasulullah (s.a.v) 'ın senin için söylediklerini hatırlıyor musun? Rabbinden onları mağlup edip, bizi muzaffer kılması için dilekte bulun."

Bera dua ve yakarış için ellerini göğe doğru açtı:

"Allahım! Onları yenmeyi bize nasip et! Allahım! Onları yenilgiye uğrat! Bizi onlara karşı muzaffer eyle! Beni de

bugün Peygamberine kavuştur."

Veda edercesine yanında çarpışmakta olan kardeşi Enes'e uzun uzun baktı. Müslümanlar dünyanın bir başkasında göremediği bir cesaretle atıldılar ve büyük bir zafer elde ettiler.

Savaş şehitlerinin arasında yüzünde şafak aydınlığı gibi yumuşak bir gülümseme ve sağ eli pak kanıyla bulanmış bir avuç toprak tutan Bera vardı.

Kılıcı kırılmamış ve eğilmemiş olarak yanında duruyordu. Şehid kardeşleriyle birlikte yüce ve muhteşem bir ömrün yolculuğunu tamamlıyordu.

Kaynak: Halid Muhammed Halid

Hey uyan artık!

İsmail Memiş

- Hey uyan artık! Dedi ağzında sigara, elinde bardakla bir adam. Sarsılmanın etkisi ile gözlerini açtı. Birden beyninde bıçak saplanması gibi sert bir ağrıya kendine geldi.

- MM nerdeyim ben... Dedi gözleri yavaş, yavaş açılmıştı. Ayağa kalkmayı denedi. Neredeyse yere düşüyordu. Sanki bütün dengesini yitirmişti. Doğrulunca midesinin korkunç isyanını hissetti. Ve ref-

leksle kendini lavaboya attı... Yüzünü yıkadı. Başındaki ağrı izin verse hafızası yerine gelecekti ama... Kapiya doğru yürümeye başladı. Yerdeki boş şişeleri, kulekotaları, konfetiler ve ku...kları görünce gece on suları yeni yılı karşılamak için girdiği yeri hatırladı.

- Ne biçim bir manzara. Berbat bir yer... diye homurdandı. Kurtulmak istercesine kapiya sarı-

lıp kendini dışarı attı. Önce gözleri kamaştı, sonra ciğerlerine çektiği havanın etkisi ile öksürmeye başladı. Ne de olsa sabaha kadar dumanın solumuştu. Araba klaksonları beyninde çınlıyordu. Caddeye çıkıp tramvay durağına doğru yürümeye başladı. Duraktaki oturma yerine kuruldu hafızası yeni yerine geliyordu. Başını arkadaki cama yasladı. Nereye gideceğini düşünürken gözleri birden ilerideki çöp konteynirindeki görüntüye denk geldi. Yaşlı bir kadın geceden kalan artıkları karıştırıyordu.

Manzarayı uzun, uzun seyre daldı. - Acaba yiyecek hiçbir şeyi yok mu? diye düşündü. Yaşlı kadın birden doğruldu ve arkasına döner

dönmez göz göze geldiler. Kadının bakışlarından etkilenmişti. İçini garip bir sıcaklık kapladı.

- Yardım etmeliyim, diye düşünerek hafifçe eğildi. Elini cebine attı. Boştu. Son parasını bardan girerken verdiği hatırladı. Ve mahcup bir ifadeyle kafasını yere eğdi. Derin bir nefes çekti. Kendini sorgulamaya o an gücü yoktu. Garip hisler içindeyken tramvay geldi.

-İyi ki biletim varmış yoksa o yolu gözüm hiç kesmiyor, dedi. Arkaya doğru boş bir koltuğa gözü çarptı. Kimseye kaptırmadan oturdu. Boş midesi guruldarken etrafı süzüyordu. Karşı koltuktaki adam gazeteyi açınca kendisine dönük ilk sayfada gözlerini gezdirdi. Başlık büyük puntolarla : "DÜNYADA YENİ YIL HEYECANI" alt tarafta "NEW YORK TA SAAT 00"

ve bir resim, daha altta: "PARİSTE EYFEL KULESİ IŞIL, IŞIL". Yüzünde bir tebessüm belirdi. Ee ne de olsa yeni bir yıl. Yeni heyecanlar, yeni aşklar, yeni serüvenler. Bir hisyırı bu sefer arka sayfa ona dönüktü. "YENİ YILIN İLK BEBEĞİNİN ADINI Umut KOYDULAR" alt tarafta daha ufak harflerle "YENİ YILIN İLK KAZASI" ve köşeye sıkışmış bir yazı: "31.12. .... Tarihli UNİCEF raporuna göre geçtiğimiz yıl açlıktan ve sağlıksız şartların etkisinden ölen çocuk sayısı 20.000."

Yüzündeki tebessüm yerini merak dolu bir ifadeye bıraktı. Açlıktan ölen çocuklar mı? Diye bir an düşündü ve son durak gelmişti. Diğer insanlarla beraber tramvaydan indi, yürüyordu. Kafasındaki boş-

luk sanki bütün hayatını kaplamıştı.

- Nihayet eve geldim, dedi. Kapıyı açıp içeri girdi. Ev her zamanki gibi dağınıktı. Televizyonun karşısındaki koltuğa oturdu. Derin bir iç çekişle. Gözü kumandayı arıyordu. Nihayet dün attığı yerde buldu. Televizyonu açtı, kanalları gezmeye başladı. Önce en popüler kanallar... Pek bir şey yoktu. Daha sonra nispeten daha az seyredilenler... Orada da istediğini bulamadı. En sonunda en az seyrettiklerini... Nihayet birisinde karar kıldı. Belki bunda bir şey vardır. Diye içinden geçirdi. Yeni başlayan bir belgesel... Geçen yılın önemli olaylarını veriyordu. Boş gözlerle seyre daldı. Haber başlıkları: 20.. yılında spor dünyası, 20.. yılında Ünlülerin Yaşantıları, magazin, ekonomi... 20.. yılında Savaş: Fellüce Direnişi, Filistin İntifadası. Belgeselin seyri iyice değişmişti. Pakistan Depremi, Tsunaminin vurduğu Açe ve görüntüde yediden yetmişe öldürülen masumlar, tanklara karşı atılan taşlar ve enkaz altında ki vücutlar vardı.

Her resmin ardından geçen geceden bir kare gelir aklına, her kare bir soru ve kendini vicdanının sorgusunda sanık sandalyesinde bulur. Daha fazla dayanamaz ve kapatır televizyonu. Çelişki ! Soru içinde soru. Yüzü koyun uzanır kanepenin üstüne. Uyandığında akşam olmuştur. Gündüz uykusunun verdiği o garip hisle kanepenin üzerinden kalkar.

- İyi ki uyumuşum. Başımın ağrısı geçmiş. Der kendi kendine. Ama asıl kurtulmak istediği şey başındaki ağrı değil; içinde cevaplaya-

madığı soru ile gelen sızıdır. Ve istemediği halde yüzleşme: Balkona çıkar güneşin son sarılığı da çoktan yeni yılın ilk günü ile geride kalmış, gecenin karanlığı ile gelen yalnızlık hissi iliklerine işlemeye başlamıştır. Kaçamaz ve o soru tekrar çınlar beyinde: "Dün gece kutladığın neydi?" Vicdanı devam eder gün boyunca karşılaştığı manzaraları tekrar gözlerinin önünde tazeleyerek: Yoksa senin artıklarında ekmek arayan o yaşlı teyzenin halini mi, bir tarafta insanlar umarsızca israf ederken; diğer tarafta açlıktan ölen binlerce çocuğumu, depremde, selde hayatını yitirenleri mi yoksa genç yaşlı hunharca katledilen, evleri yıkılan, tecavüze uğrayan savaş insanların halini mi? İşte cevap bekleyen soru?

Geçen bir yılın muhasebesi yapılmaksızın, umarsızca kutlanılan bir gece. Peki kimin adeti. Bizden mi? Benzemeye başladığımız insanların mı? Akraların ziyaret edildiği, kurbanların kesilip fakirlere dağıtıldığı, hep beraber namazların kılınıp, dünyadaki tüm kardeşler ve mazlumlar için dua edildiği kendimizi bulduğumuz, öz be öz bizim olan bayramlarımızın temsil ettiği anlattığı bir hayat mı? Yoksa israfın her türlüşünün yapılip, ahlak mefhumunun hiçe sayıldığı, alkolün sınırsızca tüketilip kumarın her türlüşünün bininin bir para olduğu tüketim geceleri mi? Hangisinin bir toplumu inşa edecek öğelere sahip olduğu, hangisinin kitleleri amaçsız yığınlar haline getirdiği siz genç öncülerin takdiri....

Cennet Sizi Özlesin

CENNETİ ÖZLETECEK AYET VE HADİSLER

Hazırlayan: Hamide H. Tuna

"Allah mü'minlerden canlarını ve mallarını cennet kendilerinin olmak üzere satın almıştır. Allah yolunda savaşır, öldürürler ve ölürlür. Bu Allah'ın, Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da üstlendiği gerçek bir sözdür! Kim Allah'tan daha çok sözünde durabilir? O halde O'nunla yaptığımız bu alışverişinizden ötürü sevinin. Gerçekten bu, büyük başarıdır. Tevbe edenler, ibadet edenler, hamededenler, seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emredip kötülükten menedenler ve Allah'ın sınırlarını koruyanlar... İşte o mü'minleri müjdele." (Tevbe, 111-112)

"Korunanlar, cennetlerde, çeşme başlarındadırlar; Rablerinin, kendilerine verdiğini alırlar. Çünkü onlar bundan önce güzel davranırlardı: geceleri pek az uyurlardı, seherlerde onlar istiğfar ederlerdi, mallarında dilenci ve yoksul için hak vardı." (Zariyat, 15-19)

Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: "Var mı Cennet'e kolları sıvayacak? Çünkü Cennetin hiç tehlikesi yoktur. O Kâbe'nin Rabbine yemin ederim ki, pırıl pırıl parlayan bir nurdur, salınan bir reyhan, yüce bir saray, şırıl şırıl akan nehir, olmuş meyve, güzel ve çekici zevce, birçok helalliklerdir. Ebedi bir makam içinde, selametlik bir yurt içinde, yüksek, değerli bir mahal içinde..." "Evet, ey Allah'ın Rasulü, ona kolları biz sıvıyoruz" dediler.

"İnşallah deyin" buyurdu. Onlar da "İnşallah" dediler.

Rasulullah(s.a.v.) şöyle buyurdu: "Cennet ehli cennete girdikleri zaman, kardeşler birbirlerine özlem duyarlar. Birinin divanı yürür, öbürünün divanı doğru, öbürünün divanı da bunun divanına doğru ve bir yerde birleşirler. Biri diğerine: "Bizi Allah ne zaman bağışlamıştı bilir misin?" der. Arkadaşı: "Falanca falanca yerde bulunduğumuz gün, o gün Allah'a yalvarmıştık, O da bizi bağışlamıştı" diye cevap verir.

Adamın biri Habeşistan'dan kalkıp Rasulullah (s.a.v.) 'i ziyarete gelmişti. Efendimiz ona:

"Sormak istediğini sor ve vereceğim cevapları anlamaya çalış" dedi. Habeşli:

"Ey Allah'ın Resulü! Sizler şekil, renk ve peygamberliğe sa-

hip olma açılarından biz Habeşlilere üstün kılındınız. Eğer ben senin inandığına inanırsam, senin yaptıklarını yaparsam cennette seninle beraber olur muyum?" diye sordu.

- "Evet, ruhumu elinde bulunduran Allah'a yemin ederim ki, bu dünyada siyah olan bir kimsenin beyazlığı cennette bin yıllık mesafeden görülecek" buyurduktan sonra Rasulullah, sözlerini şöyle sürdürdü:

- "Her kim "Lailaheillallah (Allah'tan başka ilah yoktur)" derse bu kelime onun için, Allah katında kurtuluşuna vesile olur. Kim de "Subhanallah ve bihamdihi (Allah'ı hamd ile tesbih ederim)"

derse ona da yüz yirmi dört bin iyilik sevabı yazılır.

- Ey Allah'ın Resülü!
Bu imkanlardan ve

kolaylıklardan sonra nasıl helak oluruz ki?"

- Kişi kıyamet gününde öyle amellerle gelir ki, eğer o ameller bir dağın üzerine yığılsa dağı çökertirler. Derken Allah'ın ona bahsettiği nimetleri bu amellerinin karşısına dikilir -Allah'ın rahmeti içine aldıkları müstesna- bu nimetler neredeyse onun bütün amellerini tüketir."

Bu konuşma sırasında insan suresinin 1-20 ayetleri nazil oldu ve Rasulullah (s.a.v) o ayetleri okudu:

İNSAN SURESİ 1-20. AYETLER

İnsanoğlu, var edilip bahse değer bir şey alana kadar şüphesiz, uzun bir zaman geçmemiş midir?

Biz insanı katışık bir nutfeden yaratmışızdır, onu deneriz; bu yüzden, onun işitmesini ve görmesini sağlamışızdır.

Şüphesiz ona yol gösterdik, buna kimi şükreder, kimi de nankörlük.

Doğrusu inkârcılar için zincirler, demir halkalar ve çılgın alevli demirler hazırladık.

Şüphesiz iyiler kâfur katılmış bir tastan içerler.

Bu ancak Allah'ın kullarının taşıra taşıra içebileceği bir pınardır.

Onlar verdikleri sözleri yerine getirirler, fenalığı yaygın olan

bir günden korkarlar.

Onlar içleri çektiği halde yiyeceği yoksula, öksüze ve esire yedirirler.

"Biz sizi ancak Allah rızası için doyuruyoruz, bir karşılık veya teşekkür beklemiyoruz.

Doğrusu biz çok asık suratların bulunacağı bir günde Rabbinizden korkarız" derler.

Allah da onları bu yüzden o günün fenalığından korur; onların yüzüne parlaklık ve neşe verir. Sabırlarının karşılığı, cennet ve oradaki ipeklerdir.

Meyve ağaçlarının gölgeleri üzerlerine sarkmış ve onların koparılması kolaylaştırılmıştır.

Çevrelerinde gümüş kaplar ve billur kâseler dolaştırılır. Billurları gümüş gibi parlaktır, onları ölçüp ölçüp dağıtırlar.

Orada zencefil karışık bir tasla içirilirler. O pınara "selsebil" denir.

Yanlarında ölümsüz gençler dolaşır, onları gördüğünde saçılmış birer inci sanırsın.

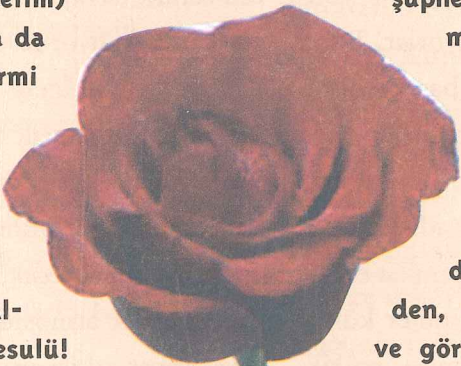
Oranın neresine baksan, nimet ve büyük bir saltanat görürsün.

Habeşli adam:-Ey Allah'ın Resülü! Cennette senin gözlerinin göreceklere benim gözlerim de görecek mi? diye sordu. Rasulullah (s.a.v): "Evet" buyurdu.

Rasulullah (s.a.v) 'in bu cevabı üzerine adam içini çeke çeke ağladı ve oracıkta öldü.

Rasulullah (s.a.v):

-Cennete duyduğu üstün arzu kardeşinizin canını aldı" buyurdu. (Taberani, Tefsir-i Kebir)

GENÇLİK VE ÇEVRE ŞARTLARI

Selçuk Kütük

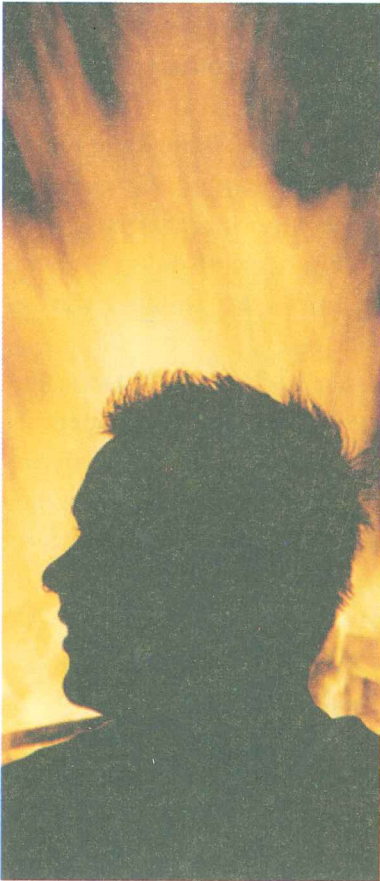
Davranışlarımızın şekillenmesinde çevre faktörlerinin ne kadar etkili olduğu bilinen bir husustur. Toplumsal değişim ve dönüşümün en belirgin öznesi gençlerdir. Gençlerin dış tesirlere daha açık olması, onları toplumu ifsat etmek isteyenler için açık bir hedef haline getirmektedir. Bu sebeple gerekli bilgilerle donatılma-

mış gençlerin sosyal hayatın içine terk edilip atılması, silahlı askerlerin düşman kuvvetleri ile karşı karşıya bırakılması gibidir ve sonuç bellidir. Kendilerini dünyayı fesada vermekle vazifeli gören fakat ıslah edici olduklarını iddia eden şer güçler, gençliğin sahip olduğu dinamizmi kendi lehlerine olacak şekilde yönlendirmeye çalışıyorlar. Bunu yaparken de en başta cinsellik, şöhret, zenginlik gibi gençlerin en zayıf noktalarından faydalanmaktadırlar.

Bunun için kullanılan en etkili yöntemler popüler kültürün yaygınlaştırılması, müzik, spor, sinema, şans oyunları, televizyon ve çeşitli sosyal aktivitelerdir. Tüm bunlar aslında gençlerin hayatın anlamı ve ölüm hakkında düşüncelerini önlemek için şırınga edilen uyuşturuculardır. Çoğu zaman aldatılmış gençler, Allah'ın helal kıldığı nimetleri, gayri meşru yollarla karşılamanın ileriki yıllarda psikolojik ve itikadi bozukluklara yol aç-

çağının farkında olmazlar. Genç insanlar Allah katında hiç değeri olmayan kişilere benzemeye özendirilmektedir.

İçinde bulunduğumuz atmosferin manevi ve ahlaki açıdan son derece bozuk olduğunu görüyoruz. Bu sebeple ebedi hayatımıza zarar veren zehirli havayı solumak durumunda kalıyoruz. O halde Kur'an'a ve sünnete sarılarak kendimizi korumak zorundayız. Eğer dikkat etmezsek ve hafife alırsak etrafımızı saran cinsellik, ahlaksızlık, yalancılık, egoistlik atmosferi bizleri yavaş yavaş etkisi altına alır ve geri dönmek o kadar kolay olmayabilir. Çevremizde gördüğümüz yanlış şeyler zaman içinde insanlar tarafından benimsenerek doğal karşılanabilir. Mesela insanlar kendi mahallelerinde bikini veya mayoları ile dolaşmazlar ve bunu doğru karşılamazlar. Fakat aynı insanlar, plajda neredeyse tamamen çıplak dolaşmayı doğal karşılarlar. Bunun sebe-

bi aynı hatanın toplu halde yapıyor olmasıdır.

Günlük hayatında gayet ciddi olan bir adamın bir düğünde kendini iyice dağıtıp oynaması da bu türden bir şeydir. Müzikli ve herkesin oynadığı bir ortamda, etrafı saran atmosfer en ciddi adamın bile ayakları ile tempo tutmasını sağlar. Vurgulamak istediğimiz şey, kişinin bu şartlar altında kendini olumsuz etkilerden soyutlamasının neredeyse imkansız olduğudur. Dolayısıyla, bara veya meyhaneye gidip içkiden sakınmaya çalışmanın ya da plajda oturup harama bakmaya gayret etmenin hiçbir anlamı yoktur. En akıllıca çözüm atmosferin bozuk olduğu mekanlardan kaçınmak ve doğru insanlarla beraber olmaktır.

İnsanların içinde buldukları ortamların iradeleri üzerindeki etkilerini göstermek açısından Hz. Yusuf'un şu ifadesini aktarabiliriz:

"Bu düzen var olduğu sürece senin emirlerini yerine getirememekten korkarım" (Yusuf 34)

Hayatın gayesini anlamamış, yeryüzündeki fonksiyonunun farkında olmayan ve

var oluşunun esrarını aramayan bir kişinin insanlıktan ve ahiretten nasibi ne kadar olabilir ki? Kimlik oluşumunu sağlayamamış bir adamın zengin ya da meşhur olmasının ne önemi vardır? Kimlik sahibi olmak kişinin kendini bir tarihe, fikre ve bir medeniyete ait olduğunu fark etmesidir. Bu aidiyet bilincine ulaşan kişi, kendini başkalarının taraf etmesine ve yönlendirmesine izin vermez.

İnsanların bir kısmı kendilerini kimin yarattığını unuttukları için kendi bedenleri üzerinde hak iddia ederler. Allah'ın, kendilerini yokluk aleminden çıkarıp hayat nimeti ile şereflendirdiğini ve bedenleri dahil her şeylerini

var ettiğini hatırlamayanlar vücutlarının ve hayatlarının birer emanet olduğu bilincinden uzaktırlar. Bedenini Allah'ın razı olmadığı şekilde kullanmak emanete hıyanettir ve bunun cezası ağırdır.

Allah'a isyan edip insanlıktan çıkan insanların elinde teknolojinin nasıl iktisadi sömürüye dönüştüğünü ve bilimin insanlığın sonunu getirecek ölüm makineleri icat ettiğini hepimiz görmekteyiz. Son bir asır, Allah'a rağmen dünyayı idare etmek isteyenlerin insanları nasıl perişan ettiğini ve kurtuluşa bu yoldan ulaşamayacağını izlediğimiz ilginç bir tarihsel süreçtir.

İnsanın kendini tanımdan ve kendini koruyamadan dünyayı tanıması ve kurtarması beklenebilir mi?

Paramızın ve malımızın kıymetini bildiğimiz kadar var oluşumuzun/hayatımızın değerini ve anlamını biliyor muyuz?

Bir mağazada son model cep telefonlarının herkese bedava dağıtıldığını duysanız oraya koşmaz mısınız?

Allah insanları cennete davet ettiği halde neden o tarafa doğru koşmuyoruz?

Kavramlar

Tağut

T-Ğ-Y kökünden türeyen Tâğut, kelime olarak hadi aşan, azan, hakikatten sapan, taşkınlık gösteren ve her sapıklığın başı gibi anlamlara gelir; ıstılahatta ise Allah'a isyan eden anlamında kullanılır. Allah'ın indirdiği hükümlere alternatif olmak ve onların yerine geçmek üzere hükümler koyan her varlık tağuttur. Bunun insan olması, put, şeytan veya bunların dışında herhangi bir şey olması farketmez.

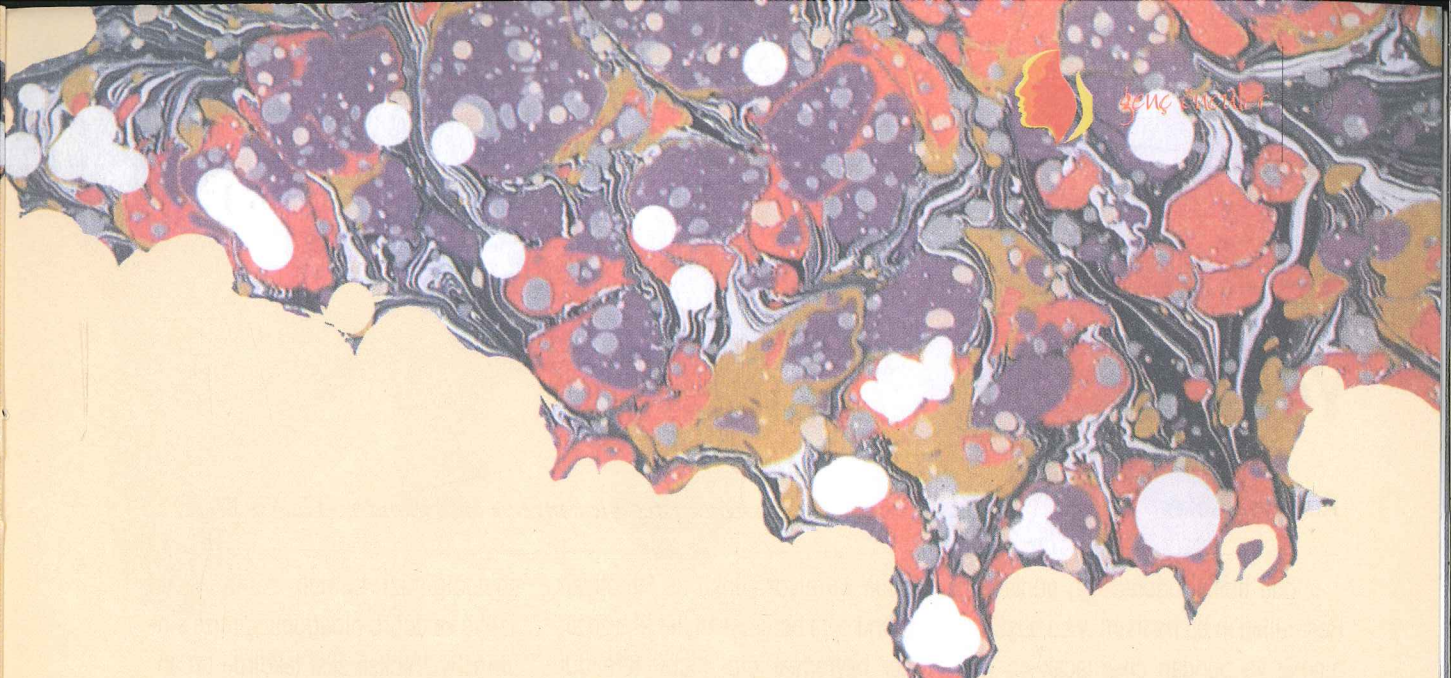
İmam-ı Muhammed İbn-i Cerir, "Allah'ın indirdiği hükümlere mukabil olmak ve onların yerine geçmek üzere hükümler icad eden her varlık tâğüttür." Der.

Tağut, Hakkı tanımayıp azan ve sapan her kişi ve güce verilen addır. Şeytana da bu yüzden tağut denmiştir. Tağut, hakka, hakikate ve imana karşı gelen, Allah'ın kulları için çizdiği nizamı ve sınırları aşan her şeyi ifade eder. Tağut, bir şahıs olabileceği gibi, Allah nizamından alınmamış her türlü sistem, Allah'a bağlanmayan her çeşit fikir, düşünce, âdet ve alışkanlık da olabilir. Kim bütün bunları ne şekilde olursa olsun reddeder ve yalnız Allah'a iman edip bağlanır, sadece Allah'ın kanun ve nizamlarını kabul eder ve tüm yaşantısını buna göre düzenlerse, sağlam bir kulpa bağlanmış, yani kurtulmuş olur. (Bakara, 256) Tağutu reddetmeden iman eksiktir, yarımıdır; böyle bir iman geçerli ol-

maz. Bu durum, aynen müşriklerin Allah'a inanması gibidir. Tağut, Allah'a ibadetten alıkoyan, Allah'a giden yolu tıkayan, dini Allah'a has kılmayı, Allah ve Rasül'üne tâbi olmayı önleyendir. Bu, cinnî ve insî şeytan olabileceği gibi, ağaç, beton, tunç, taş, mezar, inek, para, ateş, âdet ve sistem de olabilir. Günümüzdeki medya araçlarının çoğunu da bu kavramın içine koyabiliriz.

Mevdudi'ye göre tağut kelimesi, sözlük anlamıyla, sınırları aşan herkes için kullanılır. Kur'an bu kelimeyi Allah'a isyan eden, Allah'ın kullarının hâkimi olduğunu iddia eden ve onları kendi kulu olmaya zorlayan kimse için kullanır. Eğer bir kimse Allah'a isyan eder ve O'nun kullarını kendisine boyun eğmeye zorlarsa, o zaman tağuttur. Böyle bir kimse; şeytan, rahip, dinî veya politik lider, kral veya bir devlet olabilir. Bu nedenle bir kimse tağutu reddetmedikçe Allah'a inanmış sayılamaz. Tağutun, tekil ve çoğul anlamı birlikte kullanılır. Çünkü Allah'ı inkâr eden kimse, sadece bir tek değil; binlerce tağutun kölesi olur. (Tefhim, 1/202) Tağut, ilahî olmayan hükümlere göre kararlar veren otorite demektir. Tağut kelimesiyle, aynı zamanda, Allah'ı tek hâkim/egemen ve Rasül'ünü nihâi otorite olarak tanımayan hüküm sistemleri de kastedilir. (Tefhim, 1/375)

Seyyid Kutub da tağutu şu şekilde tanımlar: Al-

lah'ın emri dışındaki her çeşit sistem, Allah'ın şeriatına dayanmayan her türlü nizam tağuttur. Tağut, Allah'ın şeriatından başka bütün idare şekilleridir. Zira insan, ülûhiyyet özelliklerinden birisini kendisine mal edip, adaletin ve hakkın ta kendisi olan şeriatın hudutlarını aşarak kendi egemenliğini ileri sürerse tuğyan etmiş ve kendi haddini aşmış demektir. Böyle bir şey, tuğyandır ve böyle iddialar ileri sürenler tâğî denilen haddini aşmış âsilerdir. Bunlara inananlar, bunlara tâbi olanlar şirk içerisindedirler, küfür içerisindedirler. (Fi Zılal,3/269)

Yusuf el-Kardavi'ye göre, Allah'ın şeriatı ile çatışan bütün gelenekler, rejimler, zâtında güç görülen eşya, insan ve putlar tağuttur. Tağut, kulun haddi tecavüz ederek, ibadet ettiği, tâbi olduğu ve itaat ettiği şeydir. Her kavmin tağutu, kendisine hüküm götürdükleri, huzurunda muhakemeleştikleri, ibadet ettikleri, tâbi oldukları, yalnız Allah'a itaat edilmesi gerektiği yerde itaat ettikleri kimse veya varlıklardır. Bunların ve bunlarla ilişkisi olan insanların durumlarını düşündüğümüz zaman, insanların çoğunu Allah'a ibadet ve itaatten yüz çevirmiş, tağutlara ibadet ve itaat eder halde görürüz. (Tevhidin Hakikati, s. 57)

Nisa, 76. Ayetine göre tağut, Allah'a karşı olanların, uğruna savaştığı şey, nesne, insan, dâvâ, ideoloji olarak anlaşılmaktadır. Tağut, itaatte Allah'a ortak koşulan her şeydir. Kendisine kayıtsız şartsız itaat edilecek tek merci Allah'tır. O'nun dışındakilere

O'ndan dolayı itaat edilir. Bu tür itaatler, meşruiyetini Allah'tan alırlar. Kur'an, Allah'tan başkasına itaati, tağuta itaat ve ibadet olarak nitelemektedir (Nahl, 36). İtaat edilen şey, Allah'ın hükümlerine aykırı olursa, itaat tağuta itaatin ta kendisi olmaktadır (Nisa, 60).

Bütün bu açıklamalar çerçevesinde tağut, her türlü azgınlık, sapkınlık, aşırılık ve bâtil inanç ve davranışları sembolize eder. Tağut, tuğyanı yaşayan ve yaşatmaya çalışan kişi ve güçtür.

Tağut, her devirde Firavun ruhlu kişilerle, onların yordakçıları olan grubun genel adı, cins ismidir. Her devirde birden çok tağut bulunur. Tağutların, kabile çapında, millet çapında olanları yanında bölgesel ve enternasyonal olanları da bulunacaktır. Bunlar, birbirlerinden habersiz olabilecekleri gibi, organize de olabilirler. Hatta, İblisler parlamentosu (hizbu's-şeytan, evliyâu's-şeytan) gibi birlikler, beraberlikler vücuda getirebilirler. Tağutlar, aralarında hiyerarşik bir düzen kurabilir, paralellik veya entegrasyona gidebilirler. Böyle olunca tâğutî sistemler, parlamentolar, prensipler geliştirilebilir. Mesela, Muhammed İkbâl, emperyalist batılıların oluşturdukları sömürü düzeninin temsilcilerinin vücut verdikleri organizasyonu, İblisler parlamentosu diye anmıştır. Aynen bunun gibi tâğutlar parlamentosu deyimini de kullanabiliriz. Kur'an, bu noktada evliyâu't-tâğut (tağutun dostları, görev arkadaşları, destekçileri) deyimini kullanıyor (Bakara, 257).

Yeni Bir Yıl... Yeni Bir Kuşanış...

Yeni Bir Duruş Lazım...

Rumeysa Göker

Kim bir kavme kendi isteğiyle benzerse onlardandır. (Hadisi Şerif)

İçinde bulunduğumuz şu günlerde Resulullah'ın bu hadisini iyice düşünmemiz ve bundan çıkarılacak en iyi sonucu çıkarmamız gerekiyor. Öyle bir zamanda yaşıyoruz ki insanların bölük bölük yüzlerini İslam'a dönme-leri gerekirken kendilerini başka bir öğretinin kucağında buluyorlar. Dinimiz gibi gösterilen şeyler insanlara o kadar çok diretiliyor ki onlar da bu havadan kurtulmak için kendilerini başka bir dinin öğretilerini uygulayarak avutmaya çalışıyorlar. Avutmak diyorum çünkü ne İslam'ı yaşıyor ne de tam olarak onlar gibi olabiliyorlar. Tabi bu da akabinde kimlik çatışmasını ortaya koyuyor. Bu durum öyle büyüyor ki Christmas day yani Hıristiyan günü olarak nitelendirilen bir günü kutlamaya kadar ilerliyor.

Tabi bir çoğu bunu yaparken farkı-

na bile varmıyor çünkü bu Hıristiyan gününü öyle benimsemişler ki bize ait diğer bayramlar gibi hiçbir tereddüt etmeden kutlayabiliyorlar.

Tıpkı Resulullah'ın hadisi şerifinde belirtildiği gibi "Kim bir kavme kendi isteğiyle benzerse onlardandır." Ama bizi dünyaya imtihan vesilesi olarak gönderen ve sonra rızkını üzerimize adaletli bir şekilde pay eden Rabbimiz böyle bir durumdan nasıl kurtulabileceğimizi bize açıklıyor. Rad suresi 11. ayeti kerime; "Bir toplum kendi içindeki durumunu düzeltmedikçe Allah onların durumunu düzeltmez." Demek ki bu durum dan kurtulmak içi sadece kendimizi korumamız yetmiyor aynı zamanda arkadaşlarımızı, aile ve akrabalarımızı gerekirse öğretmenlerimizi bile uyarmamız gerekiyor. Yalnız bu uyarı gayet düzgün bir dille olmalı. Ne

söylediğimizi bilmeli hangi yolun yanlış ve doğru olduğunu içimize sindirmeliyiz. Yoksa aksi takdirde bu anlatımımız karşı tarafı bırakın fikrinden caydırmayı, daha çok buna yönelmesine yol açar.

Yılbaşı denince aklımıza ilk gelen nedense Hıristiyanların uyguladıkları davranışlar olur. Sabahlara kadar meydanlarda eğlenmeler, Noel ağaçları, bir kaç hafta öncesinden mağazaların vitrinlerini süsleyen yılbaşı indrimi, yılbaşı hediyesi gibi bize hiçbir mana katmayan şeylerdir ilk akla gelen. Ancak İbrahimî bir duruş sergileme gayesi olan kendini Resulullah'ın ümmeti olmaya adanmış bir genç öncünün asıl yapması gereken bu günü en iyi şekilde ve yanlışla sapmadan geçirmektir. O da ancak yüce yaratıcının bizlere bir öğüt ve hatırlatma amacı olarak indirdiği kuranı kerimi o gece okuyup O'na için için yalvararak dua etmekle olur.

Ey yüce yaratıcı sensin her şeyin mutlak sahibi bizi bu seneye de aklımız yerinde bedenimiz sağlam ve en önemlisi imanımız sana ait olarak ulaştır. Bizi dini bütün olanlardan eyle ve içimizde sana karşı hiçbir şüphe bırakma. Ey Allah'ım bizleri "müminleri bırakıp kafirleri dost edinenler"den eyleme.

Rabbim bu yılınızı bereketli kıl-sın.(Amin)

Bir Savaş Fotoğrafı Üzerine...

Nesibe Şahin

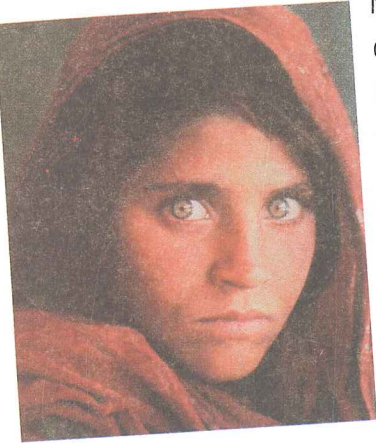
Ne zaman güçsüzlüğün soğuk yüzü gökür bir misafir bir gibi çörelense içime, hemen aklıma savaşın tokatladığı masum yüzleri getiririm. Çaresizliğin tortulaşmış bir kahr duygusuyla kesiştiği yerde; savaş fotoğrafları, ne kadar fazla nimete sahip olduğumuzu hatırlatmalı bize.

Nicedir önümüze konan engellerden yakınıyoruz pek çoğumuz. Yolun başında kaybetmenin, hiç yarışmadan mağlup edilmenin ve hiç konuşmadan susturulmanın derin acısını yaşıyoruz. Ve aciziyet besili bir kurt gibi kemiriyor içimizi. Bin bir emekle kurulmuş, büyüklüğümüzün takdiriyle taçlanmış nice hayal, iç dünyamızda soluk bir resme dönüşüyor zamanla.

İşte tam burada bir başka fotoğraf asılıyor yüreğimdiki çerçeveye. Afganistanlı Şerbet'i görüyorum. Önce Afgan dağlarında hiç görülmemiş yemyeşil ağaçları andıran gözlerini. Ardına savaşın, acının, yokluğun korkusu sinmiş gözlerini. Sonra o dehşeti tamamlayan korkulu yüz ifadesi. Ve savaşa rağmen ihmal etmediği koyu renkli başörtüsü. Onun on yıllar önce çekilmiş fotoğrafına bakarken aslında ne kadar fazla nimete sahip olduğumuzu düşünüyorum. Ülkemin; yok sayılan, ötekileştirilmiş gençlerinden biri olarak, yarınlarda rol oynayacak birikimi elde edememenin, ona hep uzaktan bakmanın acısının, aslında, özelde Şerbet'in genelde tüm savaş çocuklarının/gençlerinin duyduğu acıdan ne kadar uzakta olduğumu düşünüyorum. Biz kırılan uzun vadeli umutlarımız için yas tutarken, onlar yarına sağ salım çıkabilmenin hayalini kuruyor-

lar sadece.

Şerbet'in çocuklarının olduğunu yazıyor gazeteler. Yıllar öncesinin küçük Şerbet'i yepyeni savaş çocuklarına ana olmuş. Gerçek olmayan hayallerimizin arkasından zaman zaman bu şartlar altında yapabileceklerimizi de boş verenlerimizi hatırlıyorum bunu duyunca da. Biz bedbinleşen duygularımızla gücümüzün yettiğine bile sırt çevirirken, kardeşlerimiz en zor şartlara rağmen daha sıkı tutunuyorlar hayata ve değerlerine. Şimdi tüm bunları söyledikten sonra tek bir cümle satın alıyorum beynimi. Tek bir cümle büyüyor belimi. Bunu hatırlayınca kendim için edeceğim bütün duaları unutuyorum ellerim göğze açık olduğu halde. Arzularımın, onların kanayan kalplerine derman olacak ilaçlardan ne kadar uzakta ve küçük olduğunu fark ediyor, bırakınız yeni hayaller kurmayı, varolanlardan bile vazgeçiyorum, doğru ya da yanlış. Değil mi ki bizim inancımız, sahip olunan nimetlerin mükellefiyetleri doğurduğunu öğretiyor bize her zaman.

HAMİT BEY ve GARİPÇİK

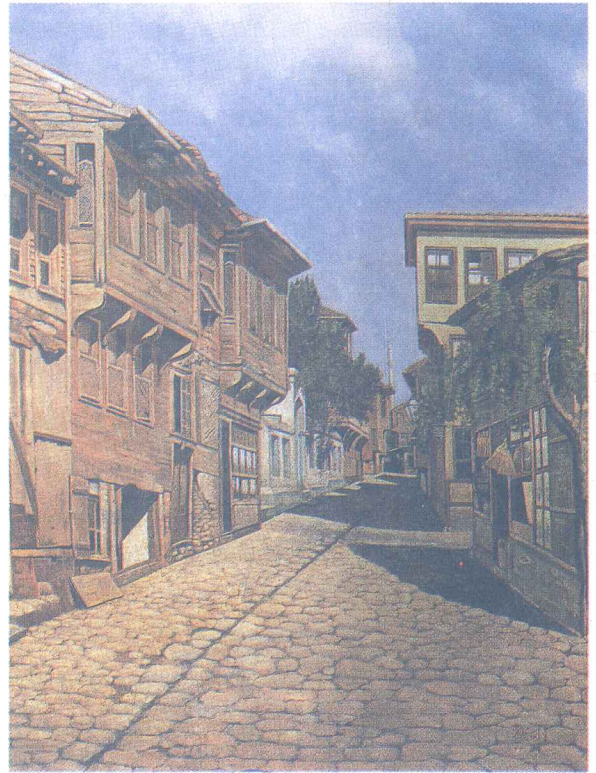
Zeynep Büşra Beşikçi

Uzun sokakların ardında, yeşil ağaçların arkasında, çocuk kahkahalarının arasında bir mahalle vardı uzaklarda. Mazinin izlerini günümüze taşıyan, bizlere o anları hatırlatan, hissettiren evler, köşkler mevcuttu oralarda. Tarihin günümüzdeki uzantıları idi adeta.

Bunca güzelliğin arasında bir tanesi belki de ihtişamıyla en göze çarpanı Hamit Bey'in konağıydı. Bahçesi cennetten bir buketti sanki. Mor menekşeler, beyaz laleler, Peygamber kokulu kırmızı güller öylesine bezemişti ki bahçeyi, insanın içi kıpır kıpır oluyor oraları görünce.

Hamit Bey'i soracak olursanız o da kendi halinde halim selim, "yok" sözcüğünü lügatinde barındırmayan bir adamcağız. Herkese karşı sevecen, bütün mahallenin en serseri tiplerinin bile kendine karşı hürmet beslediği bir merhamet timsali.

Günlerden bir gün, bu engin merhameti ile insanlara örnek olabilecek Hamit Bey evinden çıkmış, mahalleliye o güler yüzüyle tatlı diliyle Allah'ın selamını ikram etmekteydi. Yavaş yavaş ilerliyor, sokağı süzüyor, saadetleri seslerinden yankılanan çocukları huzur içinde seyreliyordu. Onların bu şen kahkahalarına, masumane kavgalarına kendini öylesine kaptır-

mıştı ki, köpeğin, mahalle bakkalının az ötesinden gelen yardım dilercesine acı yakarışlarının bile duymamıştı. Çocukların oyunlarını durdurmasıyla tekrar olayları idrak gücüne kavuşan Hamit Bey sesin geldiği cihete doğru yöneldi, oraya doğru ilerledi. Köpeği çepeçevre saran çocuklara yanaştı ve aralarına girdi. Gördüğü manzara onu şok edercesine sarsmıştı. Çocuklar köpeğin o ızdırap dolu sesine aldırmıştı. Çocuklar köpeğin o ızdırap dolu sesine aldırmıştı. Çocuklar köpeğin o ızdırap dolu sesine aldırmıştı.

Hamit Bey olup bitene pek anlam veremiyordu. Bu yaptıkları için ne kadar zalimce ve yanlış olduğunu çocuklara nasıl anlatacağını düşünüyordu. Diğer taraftan da o günahsız köpek yavrusunu aguşuna alıp, yaralarını sarmak üzere evine götürmek niyetindeydi. Çocukları münasip bir dille ikaz ettikten sonra kucağında o minik enik, evine doğru yol aldı. O yavrunun yaralarına merhem sürdü, karnını doyurdu. Bir süre sonra acıları dinmeye başlayan enik uyumaya başlayınca, onun o halini seyreden Hamit Bey 'Garip' adının ona uygun olacağına karar verdi.

Sonraki gün köpek bayağı kendini toplamış, ayaklanmaya başlamıştı. Onu azat etmiş, ama soğuk yağmurlu havalarda sığınması için ona bir barınak yapmayı da ihmal etmemişti. Eski gibi kaldırımların yerlisi olan bizim garipçik, sokaklarına dönmüştü.

Olayın üzerinden birkaç gün geçmiş, Garip'ten hiçbir ses alamayınca Hamit Bey hem merak etmiş, hem de biraz telaşlanmıştı köpekçiğin başına bir şey gelmesinden. Her zamanki edasıyla mahallede gezinmeye başlamıştı. Bu hem keyifli hem de küt küt atan kalp, tekrar o sahneye burun buruna gelince ne yapacağını bilemedi. O çocukların büyük bir derse ihtiyaçları olduğuna katiyetle karar verdi. Garip'i tekrar alarak büyük konağa döndü. Aynı işlemleri tekrarladı. Bu olanlar karşısında çocukların gerekli dersi aldığını düşünen Hamit Bey Garip'i serbest bırakmanın onun için daha iyi olacağı kanaatine vardı.

Aynı günlerde Hamit Bey bir arkadaşının daveti üzerine birkaç günlüğüne konağından ayrıldı. Bu birkaç günün sonunda Hamit Bey konağına dönerken aklı hep o minik köpekteydi.

Mahalleye girdiği andan itibaren bir kargaşayla karşılaştı. Herkes endişe içinde bir sağa bir sola koşuşturuyordu. Bu durum Hamit Bey'in merakını bir o kadar daha arttırmıştı. Köşkünün yakınlarına varınca o bölgede bir kalabalığın toplandığını fark etti. Hızlı adımlarla oraya yöneldi. Komşularına, oralarda neler olup bittiğini sordu. Evlerine hırsızın dadandığı, hırsızın kendininki hariç bütün evlerden eşyalar çaldığı cevabını aldı. Başka bir mahalle sakini de Hamit Bey'e şöyle seslendi: "Senin evi var ya: şu geçenlerde korumaya aldığın o bitkin, o cılız köpek korudu." Hamit Bey'in şaşkınlığı daha da arttı.

Evinin önüne gelmiş, tam merdivenleri çıkmaya başlayacaktı ki, bizim Garip onu orada özlem dolu ve gururlu bakışlarla karşıladı.

O günden sonra Hamit Bey ve Garip ayrılmaz iki dost olarak kaldılar.

Tarihte İslam Medeniyeti ve Avrupa

Elyesa Koytak

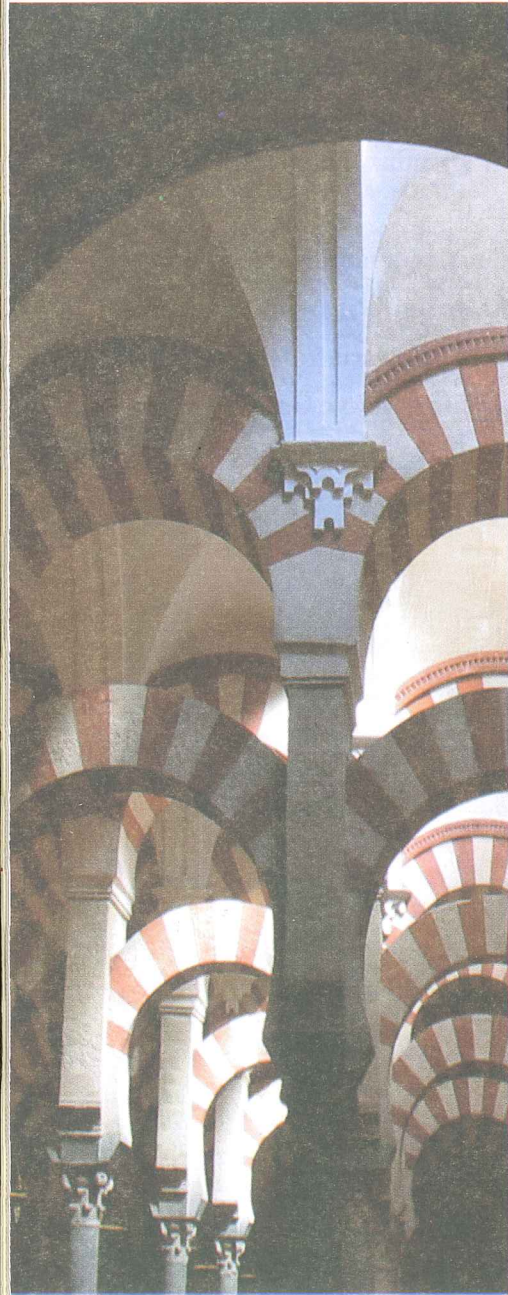
Peygamber'in vefatından sonra Müslüman Araplar, anayurtları olan geniş Arabistan çöllerinden çıkarak, sırasıyla Mezopotamya'yı, Suriye'yi, Filistin'i ve Mısır'ı savaşarak aldılar. Emeviler döneminde Kuzey Afrika'yı bütünüyle ele geçirip, Cebelitarık yoluyla İspanya'yı ve Portekiz'i aldılar. Böylece Avrupa kıtasına el atan Müslümanlar, 827 yılında Sicilya, 935 yılında da Korsika ve Sardinya adalarını ele geçirmekle Akdeniz'in tek hakimi durumuna geldiler.

İspanya'da sekiz yüzyıla yakın, Sicilya'da ikiyüzelli yıldan fazla kalan Müslüman Araplar, Avrupa'ya o güne kadar görülmeyen bir uygarlıklarını taşımış oldular. Ele geçirdikleri ülkeler insanların gelenek ve göreneklerine kıymet verdikten başka kaldıkları uzun süre içinde bütün bilim ve bilgilerini onlarla paylaşmaktan geri durmadılar. Bundan ötürü Müslüman Arap uygarlığının gelişmesi, tek kelime ile İslam uygarlığının gelişmesi, dünya tarihinin en önemli olaylarından biri ol-

muştur. 700 yılından 1200 yılına kadar 500 yıl boyunca en parlak devrini yaşayan bu uygarlık, bütün alanlarda Hıristiyan dünyasına öncülük etmiştir.

Müslümanlar, devlet şekilleri, hayat seviyeleri, görgüleri, dini hoş görürlükleri yönünden Avrupalılar üzerinde olumlu etki yaratmışlardı; Hıristiyanlar sık sık Müslüman İspanya'ya gidiyordu. Çocuklarını Müslümanların saraylarına vererek iyi yetiştirilmelerini sağlıyorlardı. İspanya'da kurulan üniversitelere Avrupa'nın birçok yerinden öğrenciler, yeni bilimlerini öğrenmek için geliyorlardı.

Eski Yunan klasiklerini Arapça'ya çevirerek antik Yunan matematiği, fiziği, tıbbı, kimyası, astronomisi ve felsefesini incelemiş ve geliştirmişlerdi. Bu bilim kollarındaki engin çalışmalarını Avrupa'ya sunan Müslüman Araplar, yüzyıllar boyunca dünya bilim hayatına kaynak olmuş, uygarlığa ışık tutmuşlardı. Ayrıca güzel sanatlarda da uzun

süre örnek alındılar. Destekli kemer, Gotik mimarlığına girmeden önce Müslüman Arap mimarlığında görülmüştür. Kiliselerin çan kuleleri minarelerden örnek alınmıştır. Fransa ve İtalya'da çiniciliğin kalkınmasında da Müslüman dünyasından getirilen çinilerin, çanak-çömleklerin büyük payı olmuştur. İtalyan ciltçileri, cam işçileri, İspanyol zırhçıları tekniklerini Arap sanatkarlarından aldılar. Avrupalı dokumacılar, model ve desen için onların örneklerinden yararlandılar.

711 yılında İspanya'yı alan Müslümanlar, egemenliklerini 1492 yılına kadar devam ettirdiler. İspanya'yı sanat, dil ve gelenekleri yönünden etkileri altında bırakan Müslümanlar, egemenlikleri sırasında büyük mimarlık eserleri meydana getirdiler. Bunlardan bugüne kalanların en ünlüsü El-Hamra sarayıdır. Granada şehrinde, kale yakınında bir kaya üzerindedir. Kırmızıya çalan Tapya tuğlasından yapıldığı için Arapça

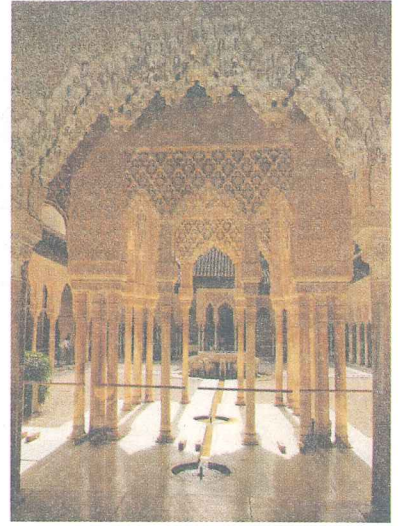

kırmızı anlamına gelen "El-Hamra" adıyla anılmaktadır. Bu saray 13. yüzyılın birinci yarısında Ben-i Ahmer hanedanından Muhammed I'nin zamanında yapılmıştır.

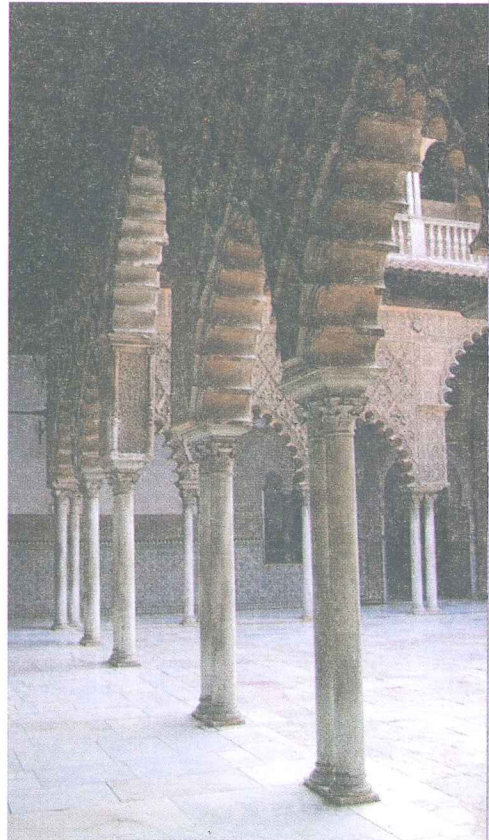
Araplar, Sicilya adasında 250 yıldan fazla kaldılar. 827 den 1091'e kadar süren egemenlikleri sırasında Sicilya'yı uygar adalardan biri haline getirdiler. Adanın en büyük şehri Palermo, Akdeniz'in en önemli ticaret merkezi oldu. Palermo pazarlarına dünyanın dört köşesinden mal getiriliyordu. İranlı, Suriyeli ve Yunanistanlı tüccarlar iş yapmak için Sicilya'yı tercih ediyorlardı. Şehrin Emiri bir cami ve lüks bir saray yaptırmıştı.

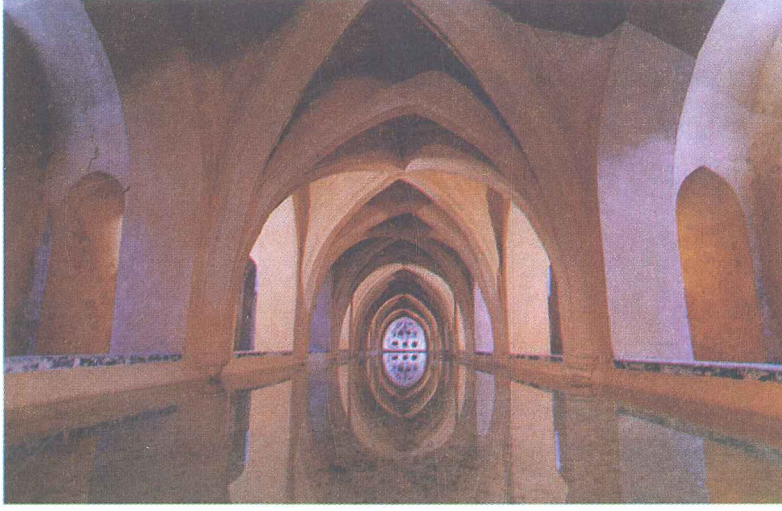
Müslümanlar Avrupa'nın tarım alanındaki gelişmesine de önderlik ettiler. İspanya ve Sicilya'da sulama kanallarıyla verimsiz toprakları yararlı duruma getirdiler. Portakal, pamuk, incir, şeker kamışı, hurma gibi sıcak iklim bitkilerini yetiştirdiler. Tarım alanındaki bu çalışmalarını fakir İspanyol ve Sicilyalı halka zenginlik sağladı. Ama Sicilya adası yakın bir tarihte İslam uygarlığını ortadan kaldırmak için Hıristiyanlarca bir konak olarak kullanılacaktı.

Müslüman Arap edebiyatı ve müziğinin Avrupa'da etkisi çok geniş olmuştur. Avrupa milletlerinde "trubadur"ların (saz şairleri) şiir ve müziği, Sicilya ve İspanya'daki Müslümanların etkisiyle gelişmiştir.

Arap masalları, en başta "Binbir Gece Masalları"ndaki hikayeler, Avrupa halkı arasında ağızdan ağza dolmuşdur. Doğu'nun renkli hayatını ve görkemli zenginliğini yansıtan hikayeler birçok Avrupalı yazara ilham kaynağı olmuştur.

Avrupa dilleri Hint-Avrupa dil ailesine girer. Ancak Müslüman Araplarla uzun süren kültür teması bu diller üzerinde etki yapmıştır. Bundan dolayı Avrupa dillerindeki birçok kelimenin kökü Arapçadır. Aşağıda, orta çağda Fransızca, İngilizce ve İtalyanca'ya giren bazı Arapça kelimeler vardır.

Meğazi: magazine – magasin – magazzino

Tarifa: tarif – tariff – tariffa

Kairavan: caravane – caravan – carovano

Darsanah: arsenal – arsenal – arsenale

Al-Amir: amiral – admiral – ammiraglio

Narang: orange – orange – arancio

Müslüman Araplar, öbür milletlere yeni bilimler öğretmekte çok ustaydılar. Matematik ilminde de çok ilerlediler. Cebir ve trigonometriyi icat edenler de Müslümanlardı. Avrupa bugün bütün dünyada kullanılan rakamları da Müslümanlardan almıştır.

Medeniyet, bir toplumun tek başına ortaya koyduğu bir başarı değildir. Mutlaka diğer kültürlerle etkileşimin sonucu kurulur. 15. yy'a kadar İslam uygarlığının diğer uygarlıkların da gelişmesine, aynı seviyeye gelmesine ve hatta çeşitli sebeplerle kendini geçmesine kaynak ve örnek olduğu unutmamamız gereken bir gerçektir.

Kahve İçer misiniz?

İş yaşamında önemli yerlere gelmiş bir grup eski mezun arkadaş grubu üniversitedeki hocalarından birini ziyarete gitmiş. Çeşitli konular konuşulduktan sonra sohbet, işin yarattığı strese ve hayatın zorluklarına gelmiş. Yaşlı üniversite hocası ziyaretçilerine kahve ikram etmek üzere mutfağa gitmiş ve değişik boy, renk ve kalitede bir çok fincanın bulunduğu bir tepsiyle geri dönmüş.

Kimi porselen, kimi seramik, kimi cam, kimi plastik olan fincanları ve kahve termosunu masaya koyup kahvelerini oradan almalarını söylemiş. Tüm eski öğrenciler kahvelerini alıp koltuklarına döndüğünde hocaları onlara sunu söylemiş:

"Farkına vardınız mı bilmem, zarif görümlü, güzel, pahalı fincanların hepsi alındı, masada yalnızca ucuz ve basit görümlü fincanlar kaldı.

Elbette ki kendiniz için en güzelini istemek ve onu almak çok normal ama işte bu demin bahsettiğiniz problemlerinizin ve stresin nedeni.

Hepinizin istediği fincan değil, kahve iken, bilinçli olarak her biriniz birbirinizin aldığı fincanları gözleyerek daha iyi olan fincanları almaya uğraştınız.

Yaşam kahveyse, iş, para ve mevki fincandır.

Bunlar yalnızca Yaşam'ı tutmaya yarayan araçlardır, ama Yaşam'ın kalitesi bunlara göre değişmez.

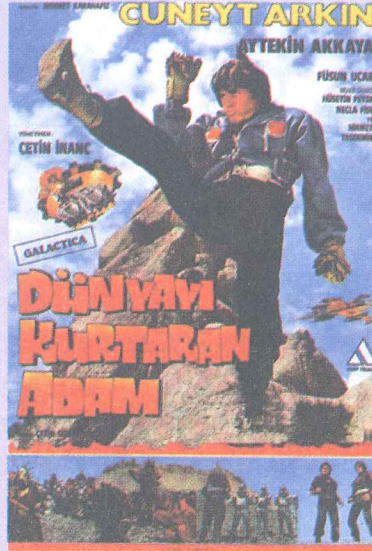
Bazen yalnızca fincana odaklanarak, içindeki kahvenin zevkini çıkarmayı unutabiliyoruz."

Yeşilçam Kavgaları

• Kavga sahnelerinde, eğer ortalıkta bir havuz görünüyorsa, grup ne kadar kalabalık olursa olsun, kavga bütün kötü adamlar havuza atılana kadar sürer...

• Havuzun gerçekten de kötü adamlar üzerinde nihai bir etkisi vardır. Havuz yakınında kalabalık bir dövüş cereyan ettiğinde, kötü adamlar kahramanımız tarafından defalarca yere serilseler bile kalkıp yeniden saldırırlar. Ancak havuza atılan asla havuzdan çıkıp tekrar saldırmaz.

• Tabancalı çatışmalarda; kurtulmak için fotr şapka giymek yeterlidir. Bu kesin bir tabudur: Fotr şapka takan birinin, şapkası vurulur... Ormanda dövüş sahnelerinde, polis tam iyi

adam kötü adamların hepsini alt eder etmez gelir. Kahramanımız son yumruğu atınca, birden bire orman yolunun ortasında arka arkaya dizili iki ya da üç trafik polisi arabası belirir.

• Polis baskınlarında, kaç polis arabası olursa olsun, hepsinin kapıları aynı anda açılır. Öndeki arabadan iki tane pardösülü ve fotr şapkalı sivil polisle iki tane üniformalı polis, arkadaki araba ya da arabalardan da dörder tane üniformalı polis çıkar...

• Silahlı çatışma sahnelerinde, en kötü yer tavanıdır. Tavanlarda kötü adamlar durur ve hepsi tek tek vurulup aşağıya düşer.

• Tavandaki adamın yapabileceği en kötü şey, arkası donuk olan kahramanımıza nişan almaktır. Çünkü tam o anda, kahramanımızın arkadaşı tarafından vurulur...

• Eğer başta kötü adamın elinde bıçak varsa korkuya gerek yoktur. Çünkü bu durumda, kahramanımız kötü adamın kolunu bükerek bıçağı elinden düşürür. Ancak elinde bıçak görünmeyen adamlar tehlikelidir, çünkü son anda çıkarıp esas kız ya da esas oğlanın karnına saplayabilir...

• Kahramanımız eğer dayak yiyor ise yerde kum olamasa da ne yapar eder bir avuç kumu kötü adamın gözüne atar ve o sahneden itibaren kötü adamı dövmeye başlar.

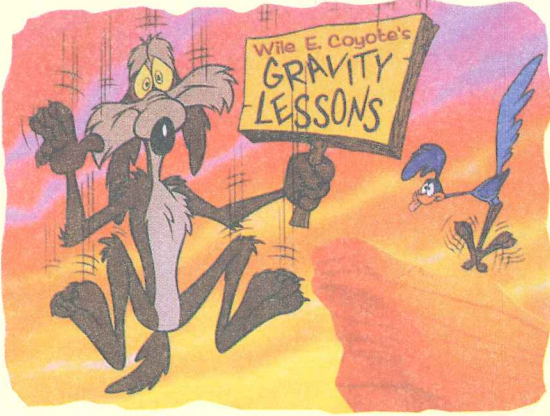
• Kalabalık kavgalarda filmin kahramanını yenmenin en pratik yolu, kafasına bir çuval geçirip, çuvalın etrafını ipe sarıp, dört bir yandan sopayla vurmaktır...

• Kötü adamlar kahramanımızın üzerine kurşunları boşalttıkları halde, kurşunların hiçbiri isabet etmez. Ama kahramanımız bir kurşun ile iki hatta üç kötü adamı öldürebilme yeteneğine sahiptir.

• Kahramanımız intikam yemini edip baş kötü adamın bulunduğu binaya gittiğinde binanın ilk üç katı kötü adamlarla doludur fakat baş kötü adamın bulunduğu dördüncü katta tek bir kötü adamın izine rastlanmamaktadır.

ÇİZGİ FİLM YASALARI

Yasa 1- Havada askıda kalan bir kimse bu durumun farkına varıncaya kadar asılı kalmaya devam eder.

Daffy Duck ilerdeki çayıra koşarken uçurumun kenarından geçerek boşluğa gelir. Bir süre havada kalır, bu arada kendi kendine de konuşmaktadır. Derken ansızın aşağıya bakıverir. İşte o an olanlar olur ve bildiğimiz _ gt2 prensibi işe karışır.

Yasa 2- Hareket halindeki bir kimse yoluna birdenbire katı bir madde çıkıncaya kadar hareketine devam eder.

İster bir toptan atılsınlar ister koşarak sıcak takipte olsunlar, çizgi film karakterlerinin momentumları o kadar mutlak ki onları ancak yollarına çıkan bir telefon direği ya da iri bir kaya yavaşlatabilir. Sir Isaac Newton hareketin bu ani sona ermesini komedyen yardımcısının durması olarak adlandırmıştı.

Yasa 3- Katı bir maddenin içinden geçen bir kimse arkasında vücudunun kesit ölçülerine uygun bir gedik bırakır. Geçiş silueti de denen bu olgu yönlendirilmiş basınç patlamalarına kurban gidenlerin ve doğruca evin duvarından çıkacak kadar kaçmaya çok hevesli korkudan ödü patlamış dikkatsizlerin özelliğidir. Arkalarında pastadan kesilip alınmış gibi mükemmel bir delik bırakırlar. Kocarca veya evlenme tehdidi bu reaksiyonu hızlandırır.

Yasa 4- Bir cismin 20. kattan düşmesi için gereken zaman, onu iten veya düşüren kimsenin onu kırılmadan yakalamak için 20 katı koşarak inmesi için geçen zamandan büyük ya da ona eşittir. Tabii ki böyle bir cisim hem değer-

siz hem de onu yakalama girişimi başarısızdır.

Yasa 5- Korku anında bütün çekim kanunları etkisiz hale gelir.

Bir çok kimsenin bulunduğu yerden doğruca yeryüzünden yukarı doğru fırlaması için ruhsal kuvvetlerin verdiği şok yeterlidir. Bir hayaletin veya düşmanın karakteristik sesi dimdik havaya sıçrama hareketini başlatır ve bu hareket genellikle bir avizenin kordonunda, bir ağacın tepesinde ya da bayrak direğinin ucunda son bulur. Koşmakta olan bir karakterin ayakları veya hızla giden bir aracın tekerlekleri, özellikle de uçarken, yere asla değmez.

Yasa 6- Hız arttıkça nesnelere aynı anda birden fazla yerde bulunabilir.

Bu, bir karakterin başının, özellikle yumruk yumruğa dövüşme sırasındaki kavga bulutunun çeşitli yerlerinden aynı anda görünmesidir. Bu etki dönmekte veya fırlatılmış olan cisimler arasında da yaygındır. Eksantrik karakterlerin sadece manyakça yüksek hızlarda birden fazla kopyaya sahip olma hakları vardır ve bunlar gerekli hıza ulaşabilmek için duvarlardan sıçrayabilirler.

Yasa 7- Tünel girişine benzeyecek şekilde boyanmış katı duvarlardan bazı kahramanlar geçebilirken diğerleri geçemez.

Bu göz yanılgısı çelişkisi kuşakların kafasını karıştıra geldi, ancak en azından bir duvar yüzeyinde düşmanını aldatmak için giriş resmi çizen karakterin düşmanını o teorik

uzayda izleyemeyeceğini biliyoruz. Resmi çizen, düşmanını resmin içinde izlemek istediğinde duvara dümdüz yapıp kalır. Neticede bu bir sanat sorunudur, bilim sorunu değil.

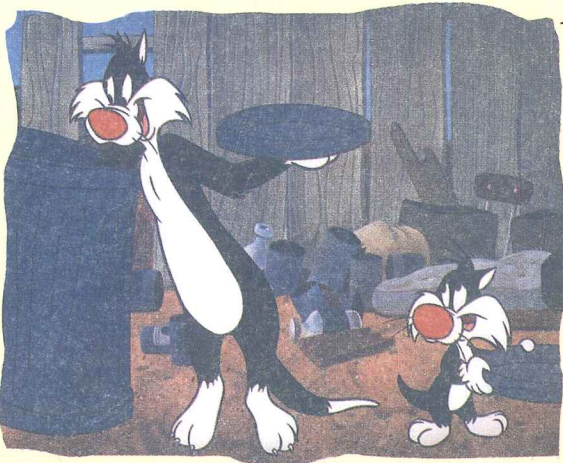
Yasa 8- Kedisel maddenin hiç bir şiddetli biçim değişikliği sürekli değildir.

Çizgi kedilerin başına, geleneksel 9 canlı kedilerin dayanabileceğinden çok daha fazla sayıda ölüm çeşidi gelebilir. Bir çizgi kedinin başı kesilebilir, o dilim dilim doğratabilir, oklavadan geçirilmiş gibi yayılabilir, akordeon şekli alabilir, örgü gibi örülebilir, donmuş haldeyken yere düşerek tuz-buz olabilir, demonte olabilir, ama asla yok edilemez. Gözlerini kırıp kendisine acıyarak geçirdiği bir kaç saniyeden sonra yeniden balon gibi şişer, uzar, silkinir ve eski biçimini alır.

Mantıksal sonuç: Bir kedi içinde bulunduğu kabın şeklini alır.

Yasa 9- Her şey bir örsten daha hızlı düşer.

Yasa 10- İspanak sadece bedensel kuvveti değil, zekayı da artırır. Ayrıca etkisini göstermek için hazmedilmesi gerekmez, derhal gösterir.

Verme Zamanı

Beldelerden birinde, her beldede bir örneğine rastlanan zengin ama cimri bir adam vardı. Herkesin kendisini cimri diye bilmesinden rahatsız olan adam, bir gün o beldenin bilge kişisine gidip dert yanma ihtiyacı hissetti.

"Niye herkes benden nefret ediyor, anlamıyorum" dedi cimri. "Halbuki, öldükten sonra malımın bir kısmını hayır hasenat işlerine bırakacağım diye söz vermiştim. Bunu duymayan da kalmadı."

Bilge kişi, adamın sözleri üzerine bir müddet sessiz kaldı. Sonra:

"Sana bir öykü anlatayim" dedi. "Domuz ile ineğin öyküsünü..."

"Tamam" dedi cimri, "anlat bakalım."

Bilge kişi öyküsüne başladı:

"Bir gün, çiftliğin birinde bir domuz komşu ahırdaki ineğe, insanların kendisini hiç sevmediğinden dert yanmaya başlamış.

'Senden ise' demiş, 'hep güzel sözlerle bahsediyorlar. Anlıyorum; sen onlara süt veriyorsun. Ama ben onlara daha da fazlasını veriyorum. İnsanlara etimi veriyorum, derimden ayakkabı yapıyor. En iyi fırçalar da benim kıllarımdan yapılır. Hâlâ daha beni niye sevmezler, anlamıyorum?'

İnek, üzüntü içindeki domuza bir müddet öylece baktıktan sonra:

'Belki de' dostum dedi, 'sen bütün bunları insanlara ancak öldükten sonra verdiğin halde, ben verdiklerimi hayatta iken verdiğimden.'

(Ümit Öyküleri'nden alınmıştır.)

Kıssadan Hisse

Yavuz Sultan Selim, birçok Osmanlı padişahı gibi sefere çıkacağı yerleri gizli tutarmış. Bir sefer hazırlığında, vezirlerinden biri ısrarla seferin yapılacağı ülkeyi sorunca, Yavuz ona:

- Sen sır saklamayı bilir misin? diye sormuş. Vezir:
- Evet hünkârım, bilirim dediğinde, Yavuz cevabı yapıştırmış:
- Bende bilirim.

Fransa hükümet ricalinden biri Napolyon' un bir muharebede tenkide

kalkışıp parmağını harita üzerinde gezdirerek:

- Önce şurasını almalıydınız, sonra buradan geçerek ötesini zapdetmeliydiniz, gibi fikirler belirtmeye başlayınca, Napolyon:
- Evet, demiş. Onlar parmakla alınabilseydi dediğin gibi yapardım.

Sultan Alparslan 27 bin askeriyle bizans topraklarında ilerlerken, keşfe gönderdiği askerlerden biri huzuruna gelip telaşa:

- 300 bin kişilik düşman ordusu bize doğru yaklaşıyor, der.
- Alparslan hiç önemsemeyerek şöyle der:
- Bizde onlara yaklaşıyoruz.

Materyalist öğretmen, öğrencisine:

- Söyle bakalım, demiş. Allah nerede? Eğer bilersen portakal vereceğim.

Öğrencinin cevabı şu olmuş:

- Siz bana O'nun olmadığı yeri gösterin, ben size bahçe dolusu portakal vereyim.

Sahabelerden biri, Hz. Ebübekir'in yanına gelerek:

- Çok günahkarım, der. Benim için dua eder misiniz? Hz.

Ebübekir:

- Yâ Rabbi, der. Bir günahkar, bir diğerinden dua istiyor. İkisini de affeyle.

Bir talebe, hikmet sahibi bir zât ile sohbet ederken:

- Cennet'te küçük bir yerim olsa bana yeter deyince, o zât şu cevabı verdi:
- hıret için ettiğin kanaati, keşke dünya için de etseydin.

Tolstoy'a "nasıl mutlu oluyorsunuz?" diye sorduklarında şu cevabı vermiş:

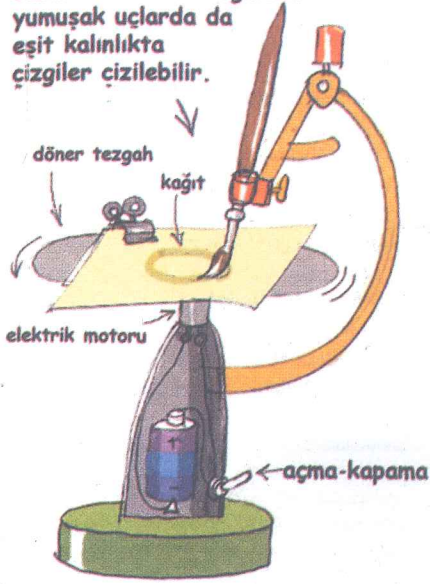
- Sahip olduğum şeylere sevinerek, sahip olmadıklarımı ise hiç düşünmeyerek.

FIRÇA PERGELİ prosesi

çizme ayağının basıncı sabit kalacağından yumuşak uçlarda da eşit kalınlıkta çizgiler çizilebilir.

İşte 2005'in birbirinden ilginç buluşları

• İsviçreli bir kadının, müzik duyduğunda renkler gördüğü ve çeşitli tatları duyumsadığı belirtildi. Zürih Üniversitesi'nin araştırması, 'Fa' duyduğunda mor, 'Do' duyduğunda kırmızı gören 27 yaşındaki müzisyenin, 'sinestezi' adlı az rastlanır bir fenomene sahip olduğunu gösterdi.

• California National Üniversitesi'nden araştırmacılar bir akşam yemeği düzenledi ve partiden sonra yiyecek kalıntılarını inceleyerek konukların DNA örnekleri bırakıp bırakmadığını analiz etti. Örneklerin yüzde 43'ü kullanılarak eksiksiz profiller edinilirken, yüzde 33'ü kullanılarak kısmi profillere ulaşıldı. Bu çalışmanın, hırsızların yakalanmasında yararlı olacağı çünkü, birçok hırsızın girdikleri evlerin mutfaklarında atıştırmayı sevdiği belirtildi.

• ABD'li ve Norveçli bilim adamları, Afrika fillerinin papağanlarla ortak bir yönünü ortaya çıkardı. Afrika filleri depapağanlar gibi sesleri taklit ediyormuş.

• ABD'deki Brown Üniversitesi'nden yaratıcı öğrenciler, kullanıcısının beyin dalgalarını izleyerek onu en uygun zamanda uyandıran bir alarm saati icat etti.

• 24 yaşındaki Fransız öğrenci Alexis Lemaire, 200 basamaklı bir sayının 13. kökünü, akıldan hesaplayarak bir dünya rekoru kıracağını öne sürdü. Noter huzurunda gerçekleştirilen rekor denemesinde, Lemaire'in hesaplamayı yapması tam 48 dakika 51 saniye sürdü.

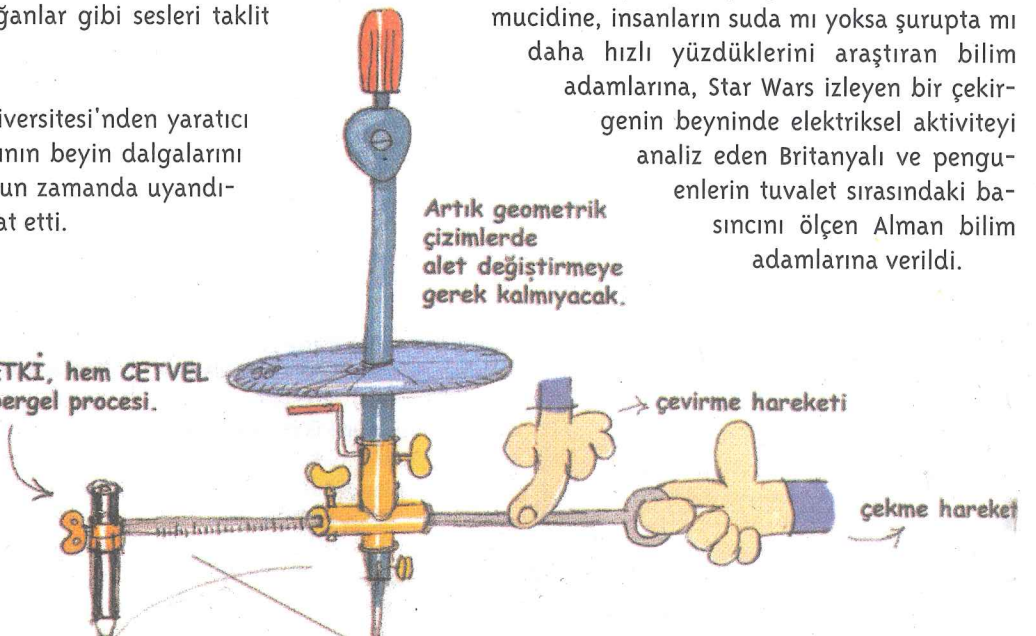
• Japon psikiyatrist Akira Haraguchi, Pi sayısının 83 bin 431 basamağını hafızadan söyledi. Haraguchi'nin yine bir Japona ait olan 54 bin basamaklık önceki rekoru kırması tam 13 saat sürdü.

• Yeni bulunan üç mantar ağızlı böcek türüne, ABD Başkanı George W. Bush, Başkan Yardımcısı Dick Cheney ve Savunma Bakanı Donald Rumsfeld'in isimleri verildi. Böcek uzmanları, yeni bulunan böcek türlerinin adlarını, Agathidium bushi, Agathidium cheneyi ve Agathidium rumsfeldi olarak tescil ettirdi.

• Laos'ta bir pazarda, eti için satılan garip görünüşlü bir kemirgene rastlandı. Bilim adamları bu canlının yeni bir tür olmakla kalmayıp, 30 yıldan beri yeni bir memeli ailesine mensup olduğu anlaşılan ilk hayvan olduğunu belirtti.

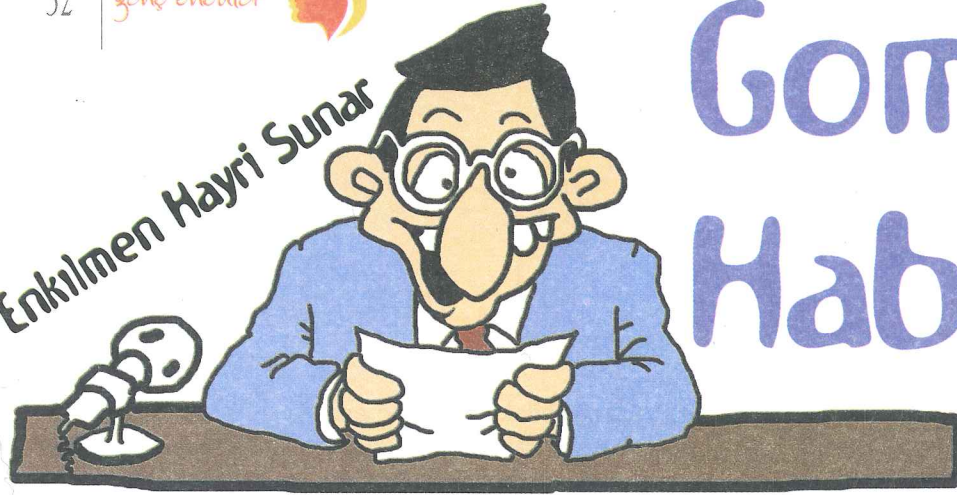
• Her yıl verilen Ig Nobel ödülleri, bilim adamlarının mi-zah duygusunun eksik olmadığını kanıtlıyor. Bu yılın ödülleri; çaldıktan sonra kaçıp saklanan ve bu sayede kullanıcısını uyandırmayı garanti eden alarmın mucidine, insanların suda mı yoksa şurupta mı daha hızlı yüzdüklerini araştıran bilim adamlarına, Star Wars izleyen bir çekirgenin beyinde elektriksel aktiviteyi analiz eden Britanyalı ve pengu-enlerin tuvalet sırasındaki basıncını ölçen Alman bilim adamlarına verildi.

hem GÖNYE, hem İLETKİ, hem CETVEL görevini üstlenmiş bir pergeli prosesisi.

Enkilmen Hayri Sunar

Gomik Haberler

Uzaylıya Silah Çekti!

(15.10.2005) Kaynak:Sabah

Hasan Kartal adlı vatandaş evinin bahçesine inmek üzere olan ışıklı cisim pompalı tüfikle kovalayarak kaçırdığını iddia etti. Kartal, cisim önce yırtıcı bir kuş sandığını söyledi. Kasaplık yapan Hasan Kartal, bahçesine inmeye çalışan meçhul cisim pompalı tüfikle kovalayarak kaçırdığını iddia etti. Bahçesindeki kümes hayvanlarının sürekli ötmesi ve huzursuzlanması üzerine dışarı çıktığını söyleyen Hasan Kartal, "Gökyüzünden inmekte olan bir cisim gördüm. Önce bunun tavuklarımı kapacak yırtıcı bir kuş olduğunu düşündüm, dedi. Dışarı çıktıktan sonra tüfeğini ısıltılı cisme doğrulttuğunu söyleyen Sökeli kasap, "Karşımdaki cismin yırtıcı kuş olmadığını anladım. 70 metre yukarıda ısıltılı bir uzay aracı vardı. Elimdeki pompalı tüfeği üzerine çevirdim. Meçhul cisim, eksenini etrafında renkli ışık saçarak yavaş yavaş Milli Park sırtlarından Ege Denizi üzerinde yükseldi ve kayboldu." dedi.

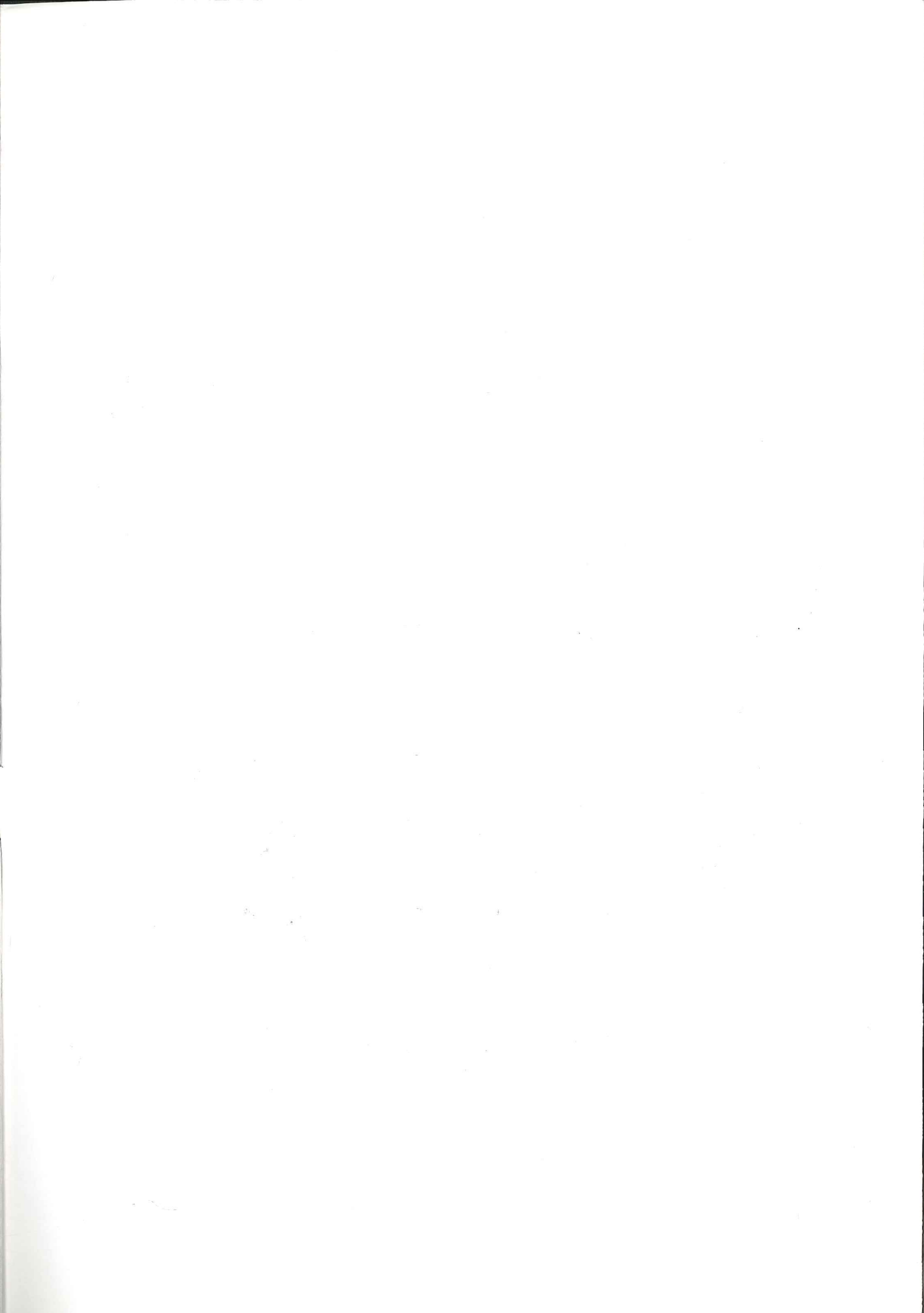

Kible Yanlış Çıktı

(04.01.2005)

Nevşehir'in merkez ilçeye bağlı Güvercinlik Köyü'nde 1957 yılında yaptırılan caminin kiblesinin yanlış olduğu anlaşıldı. Eyüp Doğru adlı kişi, geçen yıl misafir olarak geldiği Güvercinlik Köyü'nde camiye gitti. Doğru, kiblenin yanlış olduğunu öne sürerek, mihrabın yerinin değiştirilmesi gerektiğini söyledi. Konunun, köylüler tarafından Nevşehir Müftülüğü'ne iletilmesi üzerine yapılan incelemede, kiblenin yanlış olduğu ortaya çıktı. Müftülük yetkililerinin girişimi ile mihrap sağa çevrilerek kible yeniden belirlendi

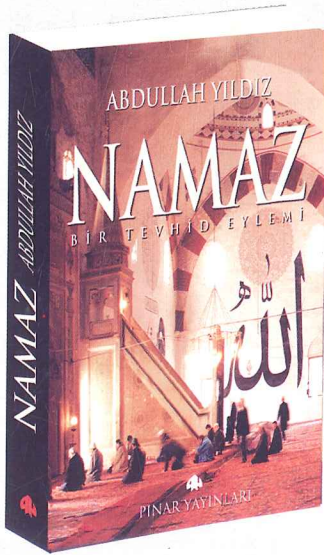

Genç Öncüler Dergisi

Abone Kampanyası

-Yıllık Abonelik Bedeli-
15 Ytl

Abdullah Yıldız'ın

NAMAZ
Kitabı Hediye

İrtibat Adres

Sofular Mah. Yeşiltekte Sk. No:4/2 Fatih - İSTANBUL

Tel.(212) 533 72 02 - 631 13 85